

குடும்ப

அபிராமி அந்தாசி

(மூலமும் பொழிப்புரையும்)

தல்லிப்பழை

ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தான வெளியீடு

2012

துர்க்காதேவி துணை

அபிராமி அந்தாநி

மூலமுற் பொழுப்புக்கரையும்

வெளியீடு :

ஏ. துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பக்கூ

2011

—

அமிரானி அந்தாதி தேவஸ்தான பதிப்பு

முதற் பதிப்பு	:	1983
இரண்டாம் பதிப்பு	:	1985
மூன்றாம் பதிப்பு (பொழிப்புரையுடன்)	:	1987
நான்காம் பதிப்பு (பொழிப்புரையுடன்)	:	1990
ஐந்தாம் பதிப்பு (பொழிப்புரையுடன்)	:	1992
ஆற்றாம் பதிப்பு (பொழிப்புரையுடன்)	:	1998
ஏழாம் பதிப்பு (பொழிப்புரையுடன்)	:	2002
எட்டாம் பதிப்பு (பொழிப்புரையுடன்)	:	2005
ஒன்பதாம் பதிப்பு (பொழிப்புரையுடன்)	:	2011

அக்கஸ்பதிப்பு:

திருமகள் அமுத்தகம்

பத்பீடுகள்

எங்கும் நிறைந்த இன்பப் பொருளாகிய இறைவன் எல்லா உயிர்களிடத்தும் பேரிரக்கம் உள்ளாவன். அவனது இரக்கமே அருள் என்பது. இறைவன் அருளையே பெண்மை உருவாகவும் தாய்மைத் தன்மையாகவுங் கொண்டு பண்டைக் காலந்தொட்டு வழிபட்டு வருகின்றோம். தாய்மைப் பண்பே அம்மையின் திருவரு. அவள் ஆற்றலை வியந்து அகங் கரைந்து அன்புடன் வழிபாடாற்றினால் தனமும், கல்வியும், தளர்வறியா மனமும், தெய்வ வடிவும், நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா இனமும், மற்றும் நல்லன எல்லாமும் பெற்று இன்புற்று வாழலாம்; நமது வழிபாட்டிற்குரிய வழிவகைகளை வகுத்துத் தருவது தெய்வத் திருவருள் கைவந்த செந்தமிழ்ச் சான்றோர் பாடிப்பரவியருளிய தெய்வப் பனுவல்களே “நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளர்ந்த மறைமொழிகள்” இவையாகும். இத்தகைய திருப்பாடல்களை ஒதுதலே வழிபாட்டின் உயிராகும். தெய்வப் பனுவலாம் அபிராமி அந்தாதியை நித்திய பாராயணம் செய்து தூர்க்காம்பிகை அபிராமியின் அருளால் திருவும் கல்வியும் திருத்தமுறப் பெற்று இன்புற்று வாழ வேண்டும் என்பதே எமது தேவஸ்தானத்தின் நோக்கமாகும். தெல்லிப்பழை தூர்க்காதேவி தன்னேறில்லாத் தனிப் பெருங் கருணையை அகில உலகுக்கும் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறாள். இவ்வற்புத்ததை தமிழுகைம் நன்கு அறியும். ஆயிரமாயிர மைல்களுக்கப்பால் இருந்தும் கடிதங்கள் வந்து குவிகின்றன. அவர்கள் கேட்டு நிற்பது அம்பாளின் அருட்பாடல்களும்

திருவருவப்படமும் விழுதி குங்குமமும் அனுப்பிக்கைக்க வேண்டும் என்ற ஒரேயொரு கோரிக்கைதான். இதே வேண்டுதலை உள்ளாட்டு அன்பர்களும் மனமுருகி எம்மிடம் கேட்கின்றனர். இதனாலேயே காலத்துக்குக் காலம் அருள் நூல்களையும், தோத்திரப் பாமாலைகளையும் தேவஸ்தான வெளியீடாக வெளியிடுகிறோம். அபிராமி அந்தாதி மூலம் நூறு பாடல்களும் கொண்ட தொகுதி தேவஸ்தானத்தால் 12-02-1983 இலும், 20-01-1985 இலும் வெளியிடப்பட்டது. பின் வெளியான பதிப்பில் பாடல்களின் பொழிப்புரையையும் சேர்த்து வெளியிட்டால் படிப்பவர் பலருக்கும் பயனளிக்கும் என்ற ஆலோசனையின் பேரில் அவ்வாறு வெளியிடும் புண்ணியம் வாய்ந்துள்ளது. உரையாசிரியர் மட்டுவில் ம. க. வேற்பிள்ளை அவர்களின் உரை விளக்கத்தையொட்டி இப்பொழிப்புரை எழுதப்பட்டது. இதனை கட்டுவனுர் திரு. கா. நாகலிங்கம், திருமதி தர்மடுபதி, சிதம்பரநாதன் ஆகியோர் பிரதிபண்ணி உதவினர். ஏழாலையூர் பண்஠ர் திரு. மு. கந்தையா அவர்களும், எமது தேவஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த திரு. கா. சிவபாலன் அவர்களும் அச்சுப்பிழைகள் முதலியவற்றைத் திருத்தி உதவினர். மேலும் தொடர்ந்து திருமகள் அழுத்தகத்தினர் இந்நாலினை அழகிய முறையில் அச்சிட்டு உதவினர். மேலே கூறப்பட்ட அனைவருக்கும் தூர்க்காதேவியின் திருவருளும் எமது தேவஸ்தானத்தாரின் நன்றியும் ஒருசேரக் கிடைப்பதாக என்று பிரார்த்திக்கின்றேன்.

தெல்லிப்பழை,
 25-12-2011

சௌலி துங்கம்மா அப்பாகுட்டி, J.P
 தலைவர்,
 ஸ்ரீ குர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்.

அபிராமிப்பட்டர் வரலாற்றுச் சூருக்கம்

“சோழவள நாடு சோறுடைத்து” என்பார்கள். மன் வளமும் மன வளமும் நிறைந்த மக்களைக் கொண்ட இந்நாட்டிலே திருக்கடவூர் என்பது சிறந்த ஒரு திருத்தலம். சிதம் பரம் செல்பவர்கள் திருக்கடவூருக்கும் சென்று தரிசனம் செய்வது வழக்கம். அட்டவீரப்பத் தலங்களில் இதுவும் ஒன்று. அமிர்தகடேஸ்வரர் என்ற திருநாமத்தைக் கொண்ட பெருமான் காலனைக் காலால் உதைத்த திருக்கோலத்தில் இங்கு காட்சி தருகிறார். அபிராமி அம்பாளுக்கு இங்கு தனிக்கோயில் உண்டு. இவ்வாலயத்தில் அல்லும் பகலும் வழிபட்டுப் பூசை செய்தவர் அமிர்தலிங்கர் என்னும் நாமத்தைக் கொண்ட அபிராமிப்பட்டர். இவர் அம்பாளிடத்தில் நிறைந்த பக்தியடையவர். பரவசமான நிலையில் அம்பாளைப் பூசித்து அருள் பெற்று வந்த இவருக்குத் தஞ்சை மன்னனின் அரண்மனையில் ஓர் உத்தியோகம் கிடைத்தது. சரபோஜி மன்னன் ஆட்சி செய்த இற்றைக்கு முன்னாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. பஞ்சாங்கம் பார்க்கும் பணியில் பணிக்கப்பட்ட பட்டருடைய அயலவர்கள் சிறிது பொறாமை கொண்டனர். அரசவையில் இவருக்கு இருக்கும் கௌரவத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கங்கணங்கட்டினர்.

ஒருநாள் தை அமாவாசை தினம்; மன்னன் திருக்கடவூர் வழிபாட்டுக்கு வந்தான். பட்டர் பூசை முடித்து நிட்டையிலிருந்த நேரம். பொறாமைக் கும்பல் கூடிநின்று “பட்டரின் நிலையை பைத்தியமானது” என்று மன்னருக்குச் செய்தி எட்டக்கூடியதாகத் தகவல் கொடுத்திருந்தனர். என்றாலும் மன்னன் வழிபாட்டுக்கு வந்த நேரம் பட்டரை அழைத்தான். “இன்று அமாவாசை எத்தனை நாழிகை வரை உண்டு?” என்று வினாவினான். அம்பிகையின் அருள் வெள்ளத்தில் மூழ்கியிருந்த பட்டர் சட்டென்று பதில் கொடுத்தார். “இன்று முழுப் பூரணையாயிற்றே” என்பதுதான் அவர் பதில்.

மன்னனுக்குப் பெருந்திகைப்பு? அத்துடன் “பஞ்சாங்கம் பார்க்கும் கடமையிலிருந்தவர் இத்தகைய மாறான கணிப்பை வைத்திருக்கிறாரே” என்பதனை நினைத்துப் பெருஞ்சினம் மூண்டது. சட்டென்று அவ்விடத்தைவிட்டு அகன்று விட்டான் மன்னன். சிறிது நேரத்தால் பட்டர் தியானத்திலிருந்து எழுந்து நடந்தவற்றைக் கேட்டறிந்து ஒருகணம் பெரும் கவலையுற்றவர் மறுகணமே தெளிவடைந்தார். உள்ளத்தில் அம்பிகை ஒளிமியமர்க் எழுந்தருளிய நேரத்தில் அமாவாசை என்ற பேச்சுக்கு இடமில்லைத்தானே; என்றாலும் ஏதோ தவறு நேர்ந்துவிட்டது. உண்மைதான் என்பதை மனத்திற்கொண்டு பாடியதுதான் அபிராமி அந்தாதி.

வைராக்கிய உள்ளத்தோடு அம்பிகையின் திருமுன்றிலில் அக்கினிக் கிடங்கும் மேலே உறியும் நூறு கயிறும் இணையக் கூடியதாக இடமமைத்து உறியிலிருந்து அந்தாதி பாடனார். ஒவ்வொரு பாடவின் முடிவில் ஒவ்வொரு கயிறும் அறுக்கப்பட்டது. கீழே அக்கினிச் சுவாலை; ஆனால் அம்பிகை, சூரியன் அஸ்தமனமாகுமுன் காட்சி தந்து தன் வாக்கை மெய்ப்பிப்பாள் என்ற நம்பிக்கை.

எழுபத்தொன்பதாவது பாடல் முடியும் நேரம்; சூரியன் மறையும் வேளை; சோதி சொருபமாக அபிராமி அம்பிகையின் காட்சி வெளிப்பட்டுத் திருத்தோடு வீசியெறியப்பட்டு வானத்தில் பூரண சந்திர உதயத்தைக் காட்டி நிற்கிறது. எங்கும் பரவசம்; எல்லார்க்கும் அதிசயம்; பட்டருக்குப் பராபரையின் அருள்வெள்ளம் அணைத்ததுபோல் ஆனந்தம்; தொடர்ந்து பாடி அந்தாதியை முடிக்கிறார். மன்னனும் மற்றையோரும் செய்தி அறிந்து பட்டரை வணங்கிப் பாராட்டுகின்றனர். “அபிராமி, அபிராமி” என்று துதிக்கின்றனர்.

இதுதான் அபிராமி அந்தாதி என்ற தோத்திரநூல் சைவ உலகுக்குக் கிடைத்த கதை. நூறு பாடல்களைக் கொண்ட இந்நூலைப்பயின்று பாடல்களை ஓதி அபிராமிப்பட்டரை வணங்கி உய்வடைவது எமது தலையாய கடனாகும்.

கணபதி துணை
ஸ்ரீ துர்க்காதேவி துணை

அபிராமி அந்தாதி முறை பொழிப்புரையும்

காப்பு

தாரமர் கொன்றையுஞ் சண்பக மாலையுஞ் சாத்துந்தில்லை
யூர்தம் பாகத் துமைமைந்த னேயுல கேழும்பெற்ற
சீர்பி ராமியந் தாதிவெய் போதுமென் சிந்தையுள்ளே
காரமர் மேனிக் கணபதியே நீர்கக் கட்டுரையே.

பொழிப்புரை : கொன்றை மலர் மாலையையுஞ் சண்பக மலர் மாலையையும்
தரித்தருளும் தில்லை நடராசப்பெருமானுடைய இடப்பாகத்தின் கண்ணே
வீற்றிருக்கும் சிவகாமசுந்தரி அம்மையாருடைய திருக்குமாரரே!
கணபதியே! அபிராமி அம்பாள்மீது பாடப்படும் அந்தாதியின் பொருளானது
என் மனத்தினுள்ளே இடையறாது நிலை பெறுவதற்கு அருள் பாலிப்பீராக.

நால்

உதிக்கின்ற சொங்கதீர் உச்சித் திலக முனர்வடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதுளம் போது மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக் குங்கும தோயமென்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்றன் வீழுக்குனையே.

பொழிப்புரை: உதயகூரியனும், மஞ்சாடி மலரும், இரத்தின நாலுணர்வு
பெற்றோரால் மதிக்கப்படும் மாணிக்க மணியும், மாதுளம் பூவும், மின்னற்
கொடியும், குங்குமக் குழம்பும் போலச் செந்நிறமேனியுடையவரும்
மகாலட்சமியும் வணங்குகின்ற சிறப்புடையவருமாகிய அபிராமிதேவியே,
எனது மேலான துணையாகும்.

1

துணையும் தொழுந்தெய்வும் பெற்ற தாயும் சுருதிகளின்
பணையும் கொழுந்தும் பதிகொண்ட வேரும் பனிலர்ப்புங்
கணையும் கருப்புச் சீலையும் மென்பாசாங் குசமும்கையில்
அனையும் திரிபுர சுந்தரி ஆவ தறிந்தனமே.

பொழிப்புரை: புஷ்பபாணங்களும் கரும்புவில்லும் பாசாங்குசமும்
திருக்கரங்களில் தரித்திருக்கும் திரிபுரசுந்தரி, எம் துணையும் நாம்
வணங்கும் தெய்வமும் பெற்ற தாயும் வேதங்களின் முதல் நடு ஈறும் ஆகி
நிற்பதை அறிந்து கொண்டோம்.

2

அறந்தேன் எவரும் அறியா மறையை அறந்து கொண்டு
செறந்தேன் உனது திருவடிக்கே திருவே வெருவிப்
பிறந்தேன் நின்னன்பர் பெருமை என்னாது கருமினந்சால்
மறந்தே விழும் நரகுக் குறவாய மனிதரையே.

பொழிப்புரை: திருவாகிய அபிராமிதேவியே! உன் திருவடிக்கே புகலடைந்த
நான் வேதரகசியத்தை அறிந்துகொண்டால் பாவவினையாற்றி நரகப்
பாதையை நோக்கிச் செல்லும் உன் அன்பரல்லாதாரை வெறுத்து ஒதுக்கி
திருவருள்வழி நின்று வாழும் பேறு பெற்றுக்கொண்டேன். 3

மனிதரும் கேவரும் மாயா முனிவரும் வந்துசென்னி
குனிதரும் சேவடிக் கோமளமே கொன்றை வார்சடைமேல்
பனிதரு திங்களும் பாம்பும் பக்ரதி யும்படைத்த
புனிதரும் நீயும் என்புந்த எந்நானும் பொருந்துகவே.

பொழிப்புரை: மனிதரும் தேவரும் மயக்கமில்லாத முனிவர்களும்
சன்னிதியில் வந்து தலை வணங்கும் சிவந்த திருவடிகளையுடைய இளமை
நலம் வாய்ந்த அபிராமி தேவியே! கொன்றையனிந்த திருச்சடைமீது குளிர்
வெண் இளமதியையும் பாம்பையும் காங்கையையும் தாங்கியருளிய
சிவபெருமானும் தேவர்க்கும் என் மனதில் தியானப் பொருளாக என்றும்
எழுந்தருளியிருப்பீராக. 4

பொருந்திய முப்புரை செப்புரை செய்யும் புணர்முலையால்
வருந்திய வஞ்சி மருங்குல் மனோன்மனி வார்சடையோன்
அருந்திய நஞ்சு அழுதாக்கிய அம்பிகை அம்புமேல்
திருந்திய சுந்தரி அந்தரி பாதம்ன சென்னியதே.

பொழிப்புரை: மூவகை உடலிலும் கலந்திருக்கின்ற மறைப்புச் சக்தியும்,
செம்புபோன்ற பர அபரானான முலைகளால் வருந்தும் கொடியிடையை
யுடைய மனோன்மனியும் சிவபெருமானுண்டருளிய நஞ்சை அழுதாக்கிய
உமையும், ஞான வடிவினருமாகிய அபிராமிதேவியினது செந்தாமரைப்
பூவிலும் மேலான திருவடி தமியேன் சிரசில் இடம்பெற்றுள்ளது. 5

சென்னியது உன்பொற் திருவடித் தாமரை சீந்தையுள்ளே
மன்னியது உன்திரு மந்திரம் சீந்துரா வண்ணப்பெண்ணே
முன்னிய நின் ஓடியாருடன் கூடி முறைமுறையே
பன்னியது என்றும் உன்தன் பரமாகம பத்தக்கியே.

பொழிப்புரை: செம்மேனியையுடைய அபிராமி தேவியே! உன் பொன் போன்ற திருவடி என் சிரசில் முடிமாலையாகத் தங்கியுள்ளது. உன் மூலமந்திரம் என் உள்ளத்தில் தியானப் பொருளாக நிலை பெற்றுள்ளது. தேவி உன் மேலாகிய சக்தி ஆகமபத்ததி நின் அடியாரோடு கூடிப் பலமுறை படித்துணரப்பட்டது.

6

ததியறு மத்தில் கழுவும் என் ஆவி தளர்வீலதோர்
கதியறு வண்ணம் கருது கண்டாய் கமலாலயனும்
மதியறு வேணி மகிழ்நனும் மாவும் வணங்கி என்றும்
துகியறு சேவடியாய் சீந்துர ஒன்ன கந்தரியே.

பொழிப்புரை: செந்தாமரையைக் கோவிலாகக் கொண்ட பிரமாவும் இளமதியைச் சடையிற் தரித்த சிவபெருமானும் திருமாவும் என்றும் துதிக்கும் சிவந்த திருவடிகளை உடையவரே! செம்பொட்டு அணிந்த திரு முகத்தை உடைய அபிராமி தேவியே! மத்தினால் கடையப்படுகின்ற தயிர் சூழ்வது போல் பிறப்பு இறப்புக்களால் உழவுகின்ற எனதுயிர் தளராது சிவகதியை அடையும் வண்ணம் திருவளம் கொள்வீராக.

7

சுந்தரி எந்தை தூணைவி என்பாசத் தொடரை எல்லாம்
வந்தரி சீந்துர வண்ணத்தினாள் மகிடன் தலைமேல்
அந்தரி நீலி அறியாத கன்னிகை ஸ்ரீராத்தோன்
கந்தரி கைத்தலத்தாள் மலர்த்தாள் என் கருத்தனவே.

பொழிப்புரை: பாசத்தலைகளை எல்லாம் அழிகின்ற செந்நிறத்தை உடையவரும் மகிடாக்கரைகள் கொன்று அருளியவரும் நீல நிறத்தை யுடையவரும் நித்திய கண்ணிகையும் பிரமகபாலத்தைத் திருக்கரத்தில் தாங்கிய வரும் எந்தை பிரானின் சக்தியுமாகிய அபிராமிதேவியினது திரு வடித்தாமரை மலர்கள் தமியேனது தியானத்தில் சதாகாலமும் உள்ளன. 8

கருத்தன ஏந்தைதன் கண்ணன வண்ணக் கனகவெற்பில்
பெருத்தன பால்அமும் பிள்ளைக்கு நல்கின பேரருள்கூர்
திருத் தனபாரமும் ஸ்ரீமும் சௌங்கைச் சிலையும் அம்பும்
முருத்தன ஸ்ரீவும் அம்மே வந்து என்றுன் நற்கவே.

பொழிப்புரை: சிவபெருமானின் கண்ணில் ஒளிர்வனவும், பொன்மலை யாகிய மேருவைப்போல் பருத்தனவும், சீகாழி ஞானக் குழந்தைக்குப் பால் கொடுத்தனவுமாகிய பேரருள் புரியும் இரு திருத்தன பாரங்களும், அவற்றில் தங்கிய முத்து மாலையும், செங்கரத்தில் தாங்கிய கரும்பு வில்லும்,

புஷ்பாணங்களும், வெள்ளொளி வீசும் நகையுமாக உலகமாதாவே! நீவீர் எழுந்தருளி வந்து அடியேனுக்குக் காட்சியளிப்போக. 9

நின்றும் கிருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் நினைப்பது உன்னை
என்றும் வணங்குவது உன் மலர்த்தாள் எழுதா மறையின்
ஓன்றும் அரும்பிபாருளே அருளே உமையே கிமயத்து
அன்றும் பிறந்தவளே அழியா முத்தி ஒனந்தமே.

பொழிப்புரை: வேதாந்தப் பொருளாய் அறிதற்கு அரியவரே! சிவசக்தி ஆனவரே! உமாதேவியே! பார்வதியாகப் பிறந்தருளியவரே! பிறவாநெறி அளிக்கும் பேரானந்த மயமான அபிராமி தேவியே! நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் அடியேன் தியானிப்பது தேவரீரரயே, என்றும் வணங்குவதும் உன் திருவடிமலர்களையேயாம். 10

மூன்தமாய் என் அறிவாய் நிறைந்து அழுதமுமாய்
வானந்தமான வடிவடையாள் மறை நான்கினுக்கும்
தானந்தமான சரணார விந்தம் தவளநிறக்
கானந்தம் மூடரங்காம் எம் பிரான் முடிக் கண்ணியதே.

பொழிப்புரை: தமிழேனுக்குப் பேரானந்தமாகியும், பேரறிவாகியும், உள்ளம் நிறைந்த அழுதமாகியும், நான்மறைகளுக்கும் தானே முடிவாயிருக்கின்ற திருவடித் தாமரை மலர், திருவெண்காடு நடனசாலையாம் திருக்கடவுரில் எழுந்தருளியிருக்கும் அமிர்தகடேசவரரின் முடி மாலையில் உள்ளது. 11

கண்ணியது உன்புகழ் கற்பது உன்நாமம் கசிந்து பத்தி
பண்ணியது உன் கிரு பாதாம்புயத்தில் பகல் கிரவா (க)
நன்னியது உன்னை நயந்தோர் அவையத்து நான் முன் செய்த
புண்ணியம் ஏது என்னிம்மே புவி ஏழையும் புத்தவளே.

பொழிப்புரை: ஏழு உலகங்களையும் பெற்றெடுத்த அபிராமி தேவியே! அடியேன் சிற்றிப்பது வீட்டின்பம் தரும் உன் திருப்புகழழையே. படிப்பது உன் திருநாமங்களையே! மனமுருகி அன்பு செய்தது நின்திருவடிகளையே. பகலிரவாய் நட்புறவு பூண்டது நின் அடியார் சங்கத்தையே. இதற்கு அடியேன் பூர்வ ஜென்மத்தில் செய்த சிவபுண்ணிம் ஏதோ தாயே! 12

புத்தவளே புவனம் புதினான்கையும் புத்தவன்னம்
காத்தவளே பின் கரந்தவளே கறைக் கண்டனுக்கு
முத்தவளே என்றும் முவா முகுந்தற்கு கிளையவளே
மாத்தவளே உன்னையன்றி மற்றோர் தெய்வம் வந்தபிப்பதே.

பொழிப்புரை: பதினான்கு புவனங்களையும் பெறாது பெற்றவளே! அவைகளைக் காக்கின்றவளே! மீள் ஒடுக்குகின்றவளே! சுதாசிவனுக்கு முத்தவளே! திருமாலுக்கு இளையவராக இருப்பவளே! பெருந்தவத்துக் குரியவளே! உன்னையன்றி மற்றோர் தெய்வத்தை வழிபடுவதா. 13

வந்திப்பவர் உன்னை வானவர் தானவர் மூனவர்கள்
சிந்திப்பவர் நற் திசைமுகர் நாரணர் சிந்தையுள்ளே
பந்திப்பவர் அழியாப் பரமானந்தர் பாரில் உன்னைச்
சந்திப்பவர்க்கு எளிதாம் எம்பிராட்டி நின் தண்ணளியே.

பொழிப்புரை: எம்பிராட்டியே! தேவரீரை திரிகரண சுத்தியால் வழிபடுவர் தேவரும் அசரருமாகிய இரு திற்தாருமாவர். நின்னை அருவடிவாய் மனத்தினால் தியானிப்பவர் பிரமாவும் விஷஞ்சுவுமே, தூய மெய்யறிவுக் கயிற்றால் மனத்தறியில் பிணிப்பவர் அழிவில் சிவானந்தப் பேறுடைய சிவ யோகிகளே. எனினும் ஆலயங்களில் தேவரீரைக் கண்டு வணங்கும் நம்மவர்களுக்குத் திருவருளைப் பெறுதல் மிகவும் எளிதாம். 14

தண்ணளிக்கு என்று முன்னே பலகோடி தவங்கள் செய்தார்
மண்ணளிக்கும் செல்வமோ பெறுவார் மதி வானவர்தம்
விண்ணளிக்கும் செல்வமும் அழியா முத்தி வீடுமன்றோ
பண்ணளிக்கும் சொற் பரிமள யாமளைப் பைங்கிளியே.

பொழிப்புரை: பண்ணினிமைதரும் சொற்களையும், பரிமளத்தையும் நல்கும் அபிராமிதேவியே, நின்னருளைப் பெற முற்பிறப்புக்களில் கோடி தவங்களைச் செய்த மெய்யடியார்கள் தாம் இம்மையில் பொருட்செல்வம் ஒன்றை மாத்திரமா பெறுவார்? (எல்லாப் பேறுகளும் பெறுவார் என்பதாம்) 15

களியே கிளைஞர் மனத்தே கிடந்து கிளர்ந்து ஒளிரும்
ஒளியே ஒளிரும் ஒளிக்கு கிடமே எண்ணில் ஒன்றுமில்லை
வெளியே வெளிமுதற் புதங்களாகி விரந்த அம்மே
அளியேன் அறவு அளவிற்கு அளவானது அதிசயமே.

பொழிப்புரை: அபிராமியே! நின் மெய்யடியார்களிடத்து நுண்மையாய் விளங்கிப் பெருமையாய்ப் புலப்படும் தூய அறிவாய் விளங்குபவரே! அவ்வறிவில் மெய்யொளி விளக்கமாய் மிளிரும் சிவ பரம்பொருஞக்கு ஆதாரமாய் இருப்பவரே! சிந்திப்பின் பரவெளியாய் விளங்குபவரே! பரவெளியாயினும் ஆகாயம் முதலாம் புதங்களாயும் விரிந்திருப்பவரே! பொய்யடியேனின் சிற்றறிவளவுக்கு உன்னருள் அளவாயது ஆச்சியமே. 16

சித்சயமான வடிவுடையாள் அரவிந்தம் எல்லாம்
துக்சிய ஒன்ன சுந்தரவல்லி குணை கிரதி
பத்சயமானது பெசயமாக முன் பார்த்தவர்தம்
மத்சயமாக அன்றோ வாமபாகத்தை வவ்வியதே.

பொழிப்புரை: அற்புதத் திருமேனியும் அம்புயம் வணங்கும் திருமுகமும்
உடைய அபிராமிதேவி தன்னேரில்லா ரதியின் கணவன் மன்மதனை
நெற்றிக் கண்ணால் அழித்த சிவபெருமானின் மதியை வெல்வதற்காக
அன்றோ இடதுபாகத்தைக் கவர்ந்து கொண்டது. 17

வவ்விய பாகத்து கிறைவரும் நீயும் மகிழ்ந்திருக்கும்
செவ்வியும் உங்கள் திருமணக் கோலமும் சீந்தையுள்ளே
அவ்வியம் தீர்த்து என்னை ஆண்ட பொற்பாதமும் கூகிவந்து
வெவ்விய காலன் என்மேல் வரும்போது வெளிநிற்கவே.

பொழிப்புரை: சிவபெருமானும் அவரது இடது பாகத்தைக் கவர்ந்து பெற்ற
நீரும் உங்கள் திருமணக் கோல அழகும் அடியேனின் செருக்கறுத்தருளிய
பொற் திருவதிகளுமாய் எழுந்தருளி வந்து கொடிய யமன் என்னை எதிரும்
மரண காலத்தில் முன்னின்று காட்சி தந்து அருளுவீராக! 18

வெளிநின்ற நின்திருமேனியைப் பார்த்து என்விழியும் நெஞ்சும்
களிநின்ற வெள்ளம் கரைகண்டதில்லை கருத்தினுள்ளே
தெளிநின்ற ஞானம் திகழ்கின்றது என்ன திருவுளமோ
ஒளிநின்ற கோணங்கள் ஒன்பதும் மேவி உறைபவளே.

பொழிப்புரை: ஒளிநின்ற நவகோணங்களில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற
அபிராமி தேவியே! தியானத்தில் வெளிப்படும் நின் உருவ தரிசனம்
பெற்றமையால் தமியேனது கண்ணிலும் கருத்திலும் களிகூர்ந்து நிலை
பெறுகின்ற ஆநந்த வெள்ளத்திற்கோ கரை காணப்படவில்லை. ஆயினும்
என் உள்ளத்தினுள்ளே ஞானத் தெளிவு மேலோங்கி நிற்பது என்ன
திருவுளமோ அறியேன். 19

உறைகின்ற நின் திருக்கோயில் நின்கேள்வர் ஒருபக்கமோ
அறைகின்ற நான்மறையின் அடியோ முடியோ அமுதம்
நிறைகின்ற வெண்திங்களோ கஞ்சமோ எந்தன் நெஞ்சகமோ
மறைகின்ற வாரதியோ பூரணாசல மங்கலையே.

பொழிப்புரை : நித்திய பூரண தேவியே, தேவரீன் திருக்கோயில் உன் கணவரின் ஒரு பாகமோ, நான்கு வேதங்களின் முதலும் முடிவுமோ, அமுத சந்திரமண்டலமோ, வென்தாமரை மலரோ, இந்திரச் செல்வம் மறைந்த பாற்கடலோ, என் நெஞ்சகமோ அறியேன். 20

மங்கலை சொங்கலசம் முலையாள் மலையாள் வருணச்
சங்கலை சொங்கைச் சகல கலாமயில் தாவு கங்கை
பொங்கலை தங்கும் புரிசடையோன் புடையாள் உடையாள்
பிங்கலை நீலி செய்யாள் வெளியாள் பகம் பெண்கொடியே.

பொழிப்புரை : நித்திய சமங்கலையும் செம்மாளிக்கக் கலசம் போன்ற திரு முலையையுடையவரும், பார்ப்பதியும் வென் சங்கு வளை அணிந்த கைகளை உடைய சகல கலைகளுக்கும் அதி தெய்வமாகிய விசேட மயில் போன்றவரும், அலை வீசம் கங்கா நதியைச் சடையில் தாங்குபவராகிய சிவபெருமானது இடப் பாகத்தில் இருப்பவரும், என்னை அடிமையாக உடையவரும் ஆகிய அபிராமி தேவி பொன், நீலம், செம்மை, வெண்மை முதலிய நிறங்களையுடைய பெண் கொடியாவர். 21

கொடியே கிளவஞ்சீக் கொம்பே எனக்கு வம்பே பழுத்த
படியே மறையும் பரிமாலே பனிமால் கிமயப்
பிடியே பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்ற ஓம்மே
அடியேன் கிறந்துகிங்கு கினிப்பிறவாமல்வந்து ழுண்டுகொள்ளோ.

பொழிப்புரை : வஞ்சிக்கொடியும் பொற்கொம்பும் போன்றவரே! பக்குவ மில்லாத எனக்கு அகாலத்தில் பழுத்த அருட் கனியே! வேத வாசனையே! சிவக்களிறு தழுவும் இமயப்பிடியே! பிரமாதி தேவர்களைப் பெற்ற அபிராமி தேவியே! அடியேன் இங்கு கிறந்து இனிப்பிறவா வண்ணம் காத்தருள் வாயாக. 22

கொள்ளேன் மனத்தில் நின்கோலம் அல்லது அன்பர்கூட்டம் தன்னை
விள்ளேன் பரசமயம் விரும்பேன் வீயன் முவுலகுக்கு
உள்ளே அனைத்திலூக்கும் புறம்பே உள்ளத்தே விளைந்த
கள்ளே களிக்கும் களியே அளியளன் கண்மணியே.

பொழிப்புரை : முவுலகின் உள்ளும் புறமும் என் மனத்திலும் இறுகி விளைந்த ஆண்ந்தமே! மெய்யாடியார் மிக மகிழும் பேரன்பே! எளியேனின் கண்ணின் மணியான அபிராமி தேவியே! என் உளத்தில் தேவரீரையன்றிப் பிறிதொருவரை உட்கொள்ளேன். நின்னடியார் குழுவை விட்டுப்பிரியேன், புறச் சமயங்களையும் விரும்பேன். 23

மணியே மணியின் ஒளியே ஒளிரும் மணி புனைந்த
அணியே அணியும் அணிக்கு அழகே அணுகாதவர்க்குப்
பிணீயே பிணீக்கு மருந்தே அமரர் பெருவிருந்தே
பணியேன் ஒருவரை நின் புத்மபாதம் பணிந்தபின்னே

பொழிப்புரை: மாணிக்க மணியே! அம்மணியொளியே! மாணிக்க ஆபரணம்
போன்றவரே அவ்வாபரணங்களின் அழகாயிருப்பவரே! புகலடையாத
வர்க்குப் பிணி போன்றவரே! புகலடைந்தார்க்கு நன்மருந்து போன்றவரே!
தேவர்களுக்கு நல்லிருந்தாகிய அபிராமி தேவியே! இச்சிறப்பு வாய்ந்த நின்
திருவடிகளைப் பணிந்தபின் வேறு எவரையும் வணங்கமாட்டேன். 24

பின்னே தீரிந்து உன் அடியாரைப் பேணிப் பிறப்பறுக்க
முன்னே தவங்கள் முயன்றுகொண்டேன் முதல்முவருக்கும்
அன்னே உலகுக்கு அபிராமி என்னும் அருமருந்தே
என்னே கிணி உன்னை யான்மறவாமல் நின்று ஏத்துவனே.

பொழிப்புரை: மும்மூர்த்திகளுக்கு மாதாவே! அபிராமிதேவியென்று
மூவுலகிலும் பேர்ப்படைத்த தேவாமிர்தமே! உம்மெய்யடியாரின் பின்நின்று
பிறப்பு வல்லயைச் சிவபுண்ணிய வாளால் அறுக்க முயன்று கொண்டேன்.
இதனால் அடியேன் நின் நினைவொழியாது தோத்திரம் செய்வேன். இனி
எனக்கென்ன குறையுண்டு? 25

ஏத்தும் அடியவர் ஈரேரு உலகினையும் படைத்தும்
காத்தும் அழித்தும் தீரிபவராம் கழற் பூங்கடம்பு
சாத்தும் குழல்அணங்கே மணம்நாறும் நின் தாளினைக்கு என்
நாத்தங்கு புன்மொழி ஏறியவாறு நகையுடைத்தே.

பொழிப்புரை: கடப்பமலர் கூடும் அபிராமி தேவியே! நின் திருவடியைத்
துதிக்கும் அடியவர்கள் எல்லாவுலைகையும் ஆக்கி அளித்து அழிக்கும்
மும்மூர்த்திகளாவர். இருந்தும் தேவரீரின் திருவடிகளுக்குச் சாத்துவதற்கு
நாயிற் கடையேனான் என் நாவினின்றும் தோன்றிய இப்பாமாலை நின்
திருச் செவிகளுக்கு ஏறிய பிரகாரம் சிரிப்புக்கிடமாயிற்று. 26

உடைத்தனை வஞ்சப் பிறவியை உள்ளம் உருகும் அன்பும்
படைத்தனை பத்ம பதயுகம் குடும் பணி எனக்கே
அடைத்தனை நெஞ்சத்து அழுக்கை எல்லாம் நின் அருட்புள்ளால்
துடைத்தனை சுந்தரி நின் அருள் ஏதென்று சொல்லுவதே.

பொழிப்புரை: அபிராமி தேவியே! நின் திருவடிமலர் இரண்டையும் என் சிரசில் கூடும் திருத் தொண்டை எனக்கே வரையறுத்தருளினை. அதனால் என் மனமாசுக்களை நின் கிருபை வெள்ளத்தால் முற்றற நீக்கினை. அதனால் நெங்குருகும் மனத்து அன்பினையுண்டாக்கினை. பிறவிவரும் வழியையும் அடைத்தனை. சிறு தொழில், சிறு மதியுடையேன். இப்பேரருளை யாதென்று சொல்லிப் புகழ்வேன்.

27

சொல்லும் பொருளும் என நடமாடும் துணைவருடன்
புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடியே நின் புதுமலர்த்தாள்
அல்லும் பகலும் தொழும் அவர்க்கே அழியா அரசும்
செல்லும் தவிநெறியும் சீவலோகமும் சித்திக்குமே.

பொழிப்புரை: ஜந்தொழில் நடனம் புரியும் சிவபிராணோடு சொல்லும் பொருளும் போலத் தழுவி நிற்கும் அபிராமி தேவியே! நின் சிவந்த திருவடியை வழிபடும் மெய்யார்களுக்கு அரசும் தவவொழுக்கமும் சிவலோகப் பதப் பேறும் என்னும் மூன்றும் ஒரு தலையாகக் கிடைக்கும். 28

சித்தியும் சித்தி தரும் தெய்வமாகித் தீகழும் பரா
சத்தியும் சக்தி தழைக்கும் சீவமும் தவம் முயல்வார்
முத்தியும் முத்திக்கு வித்தும் வித்தாகி முளைத்து ஏழுந்த
புத்தியும் புத்தியின் உள்ளே புரக்கும் புத்தை அன்றே.

பொழிப்புரை: அட்டமா சித்தியும் சித்தி தரும் பராசக்தியும் இச்சத்தி தழைக்கும் பரசிவமும் தவஞ்செய்வார் அடையும் பர முத்தியும் பரமுத்தி விளையும் சிவஞானமும் ஆன்ம போத்துள்ளே நிறைந்து நின்று நம்மை காக்கும் திரிபுர சுந்தரி ஆகிய அபிராமி தேவியாகும். 29

அன்றே தடுக்கு என்னை ஆண்டுகொண்டாய் கொண்டதல்ல என்கை நன்றே உனக்கு இனி நான் என்செயினும் நடுக்கடலுள் சென்றே வீழினும் கரை ஏற்றுகை நின் திருவளமே ஒன்றே பல உருவே அருவே என் உழையவளே.

பொழிப்புரை: ஒருருவே! பல உருவே! அரூபியே! அடியேன் வணங்கும் உருவத்தை உடைய அபிராமி தேவியே! அடியேனை அன்றே தடுத்தாட் கொண்டருளினீர்! இனி, இதனை அல்லவென்று மறுத்தல் கருணைக்கடலாகிய தங்களுக்கு நல்லதாகுமா? ஆகதென்றே நான் கடலில் போய் வீழினும் கருணைக் கையால் தூக்கி முத்திக் கரையிலேற்றல் தேவரீரின் திருவளப் பாங்கேயாம்.

30

உமையும் உமை ஒரு பாகரும் ஏக உருலில் வந்தீங்கு
எமையும் தமக்கு அன்பு செய்யவைத்தார் இனி என்னுதற்குச்
சமயங்களும் கில்லை ஈன்றெடுப்பாள் ஒரு தாயுமில்லை
அமையும் அமையறு தோறியர் மேல் வைத்த ஆசையுமே.

பொழிப்புரை: (அடியேனின் கனவு நிலையில்) உமையும் உமைபாகருமாகிய
நீவீர் இருவீரும் மாதொரு பாகராய் எழுந்தருளி வந்து என்னையும் ஒரு
பொருளாக்கி உம்மை அன்பு செய்ய வைத்தருளினர். இதனை ஆராய இனி
வேறு மெய்ச்சமயங்களும் இல்லை. என்னைப் பெறவோர் தாயுமில்லை.
மென்னமையான தோள்களையுடைய மாதற் மேல் கொண்ட பெரு மோகமும்
இனி எமக்குப் போதும்.

31

ஆசைக் கடலில் கைப்பட்டு அருளற்ற அந்தகன்கைப்
பாசத்தில் அல்லற்பட திருந்தேன நின் பாதமென்னும்
வாசக் கமலம் தலைமேல் வலியவைத்து ஆண்டுகொண்ட
நேசத்தை என் சொல்லுவேன் சர்ப் பாகத்து நேரிழையே.

பொழிப்புரை: இறைவனின் வாமபாகத்து அபிராமி தேவியே! விருப்பு
வெறுப்பில் சிக்குண்டு இயம் பாசத்தில் கட்டுண்டு மரணம் நரகம் என்னும்
துன்பங்களை அனுபவிக்கவிருந்த தமியேனைத் தேவரீர்! நுமது திருவடிகளை
மலரை என் புன் தலையிற் கூட்டித் தடுத்தாண்ட தலையன்பை என்னென்று
சொல்லித் துதிப்பேன்?

32

கிழைக்கும் வினைவழியே அடுங்காலன் எனை நடுங்க
அழைக்கும் பொழுது வந்து அஞ்சல் என்பாய் அத்தர் சித்த மௌல்லாம்
குழைக்கும் களபக் குவிமுலை யாமளைக் கோமளாமே
உழைக்கும்பொழுது உன்னையே அன்பனை என்பன் ஓடிவந்தே.

பொழிப்புரை: பரமபிதாவின் திருவளம் முழுதையும் களியச் செய்யும்
யாமளையாகிய அபிராமி தேவியே! தமியேன் பூர்வ சன்மங்களிலே செய்து
கொண்ட இருவினைகளின் வண்ணமே என்னைக் கொல்லும் யமன் யான்
நடுங்குமாறு வந்து அழைக்கும் சமயத்தில் தமியேன் வருந்தும் போது,
தேவரீரைக் குறித்து மாதாவே உமக்கடைக்கலமென்று கூவுவேன், தேவரீர்
அத்தருணம் விரரவில் எழுந்தருளி வந்து அஞ்சற்க என்று அபய
மளித்தருளும்.

33

வந்தே சரணம் புகும் அடியாருக்கு வானுலகம்
தந்தே பரிவாடுதான் போயிருக்கும் சதுர்முகமும்
பைந்தேன் அலங்கல் பருமணி ஆகமும் பாகமும் பொற்
செந்தேன் மலரும் அலர் கதிர் ஞாயிறும் திங்களுமே.

பொழிப்புரை: திருக்கடவுரில் எழுந்தருளியிருக்கும் அபிராமி தேவி தன் மெய்யடியார்க்கு எழுந்தருளி, அவர் விரும்பிய வானுலகம் வழங்கி, பிரமாவின் நாவிலும், விள்ளுவின் திருமார்பிலும், சிவனது இடப் பாகத்திலும், இந்திர லோகத்துப் பொற்தாமரையிலும், சூரிய, சந்திர மண்டலங்களிலும் தாம் சென்று வீற்றிருந்தருளவர்.

34

தங்கட் பகவின் மணம்நாறும் சீறா சென்னி வைக்க
எங்கட்கு ஒரு தவம் எய்தியவா எண்ணிறந்த விண்ணோர்
தங்கட்கும் இந்தக் தவம் எதுமோ தரங்கக் கடலுள்
வெங்கட் பணி அணைமேல் தூகில்கூரும் வீழுப்பொருளே.

பொழிப்புரை: திருப்பாற்கடலில் பள்ளி கொள்ளும் மகா விள்ளுவை நிலைக்களமாய்க் கொண்டு யோகத் துயில் கொள்ளும் அபிராமி தேவியே! ஒரு கலையாகிய சந்திரமணம் கமமும் நினது சிறிய திருவதிகளைத் தலையிற் சூடு வணங்க மானிட வற்கக்துக்குட்பட்ட எங்கட்கும் ஓர் அரிய தவம் இருந்தவாறு நன்று! நன்று!! தேவர்கட்காயினும் இவ்வருந்தவப் பயன் கிட்டுமோ.

35

பொருளே பொருள் முடிக்கும் போகமே அரும் போகம் செய்யும்
மருளே மருளில் வரும் தெருளே என்மனத்து வஞ்சத்து
கிருளேது மின்றி ஒளி வெளியாகி கிருக்கும் உன்தன்
அருளேது ஸ்ரிகின்றிலேன் அம்புயாதனத்து அம்பிகையே

பொழிப்புரை: பொருளாகவும் பொருளால் அனுபவிக்கப்படும் போகமாகவும் போக மயக்கமாகவும் அம் மயக்கத்தைத் தீர்க்கும் விளாக்கமாகவும் மலராசனத்தைப் பீட்மாகவும் கொண்ட தேவியே, உனது பேரருளின் மெய்ம்மையை அடியேனுக்கு அறிவித்தருள்வீராக!

36

கைக்கே அனிவது கன்னலும் புவும் கமலம் அன்ன
மெய்க்கே அனிவது வென்றுத்து மாலை விட அரவின்
பைக்கே அனிவது பன்மணீக் கோவையும் பட்டும் எட்டுத்
தீக்கே அனியும் தீருவடையான் திடம் சேர்பவளே.

பொழிப்புரை: இறைவனது வாமபாகத்தைப் பொருந்தியவளே, நின் கைகளில் கரும்புவில்லும் புஷ்பபாணங்களும் திருமார்பிலே முத்துவடங்களும் தீருவரையிலே இரத்தினம் பதிந்த மேகலையும் பட்டும் அனிந்திருப்பது பெரிதும் வியப்பையே உண்டாக்குகிறது.

37

பவளக் கொடியில் பழுத்த செவ்வாயும் பளிமுறுவல்
தவளத் திருநகையும் தூணையா எங்கள் சங்கரனைத்
துவளப் பொருது கூடியிடை சாய்க்கும் தூணைமுலையாள்
அவளைப் பணிமின் கண்மெர் அமராவதி ஜூனுகைக்கே.

பொழிப்புரை: எம்மவர்களே! அமரபோகத்தை அனுபவிக்க வேண்டு மானால்
செய்ய திருவாயும் மூல்லைப் புன்முறுவலும் கொண்டவளும் சங்கரனார்
யோகத்தைக் குலைத்து இடப்பாக நாயகியாக விளங்குகின்றவளுமாகிய
அபிராமி தேவியை எந்நாளும் வழிபடுங்கள். 38

ஜூனுகைக்கு உந்தன் அடித்தாமரைகள் உண்டு அந்தகண்பால்
மீனுகைக்கு உந்தன் விறியின் கடையுண்டு மேல் கிவற்றின்
முனுகைக்கு என் குறை நின்குறையேனின்று முப்புரங்கள்
மானுகைக்கு அம்பு தொடுத்த வில்லான் பங்கில் வாள்நுதலே.

பொழிப்புரை: திரிபுரங்களைத் தகனம் செய்த சிவபெருமானது இடப்பாகம்
கொண்டு ஒளி பொருந்திய நெற்றியோடு விளங்குபவளே! என்னை அடிமை
கொள்வதற்கு உன்றன் திருவடிகளும், மரண காலத்தில் இயமனிடம் இருந்து
மீட்பதற்கு உன்றன் திருவிழியும் அமைந்திருப்பதால் இதன் பயனை
அடையாது விடுவேனானால் அது தமியேனது குறையேயாகும். 39

வாள்நுதற் கண்ணியை விண்ணவர் யாவரும் வந்திறைஞ்சிப்
பேணுதற்கு எண்ணிய எம் பெருமாட்டியைப் பேதைவெஞ்சில்
காணுதற்கு அண்ணியின் அல்லாத கண்ணியைக் காணும்அன்பு
புணுதற்கு எண்ணிய எண்ணமன்றோ முன்செய் புண்ணியமே.

பொழிப்புரை: ஒளி பொருந்திய நெற்றிக் கண்ணையுடையவளும் தேவர்
களும் பூசித்துப் பயன் பெற்றுய்கின்ற எம்பெருமாட்டியமாக விளங்குகின்ற
தேவியை பாசஞான பசு ஞானங்களால் அடையமுடியாத கண்ணிகையை
அடியேன் கண்டு தரிசிக்கும் பாக்கியமான எண்ணத்தைப் பெற்றேன்
என்றால் அது பூர்வ புண்ணியைப் பயனன்றி வேறொன்றுமில்லை. 40

புண்ணியம் செய்தனமே மனமே புதுப் புங்குவளைக்
கண்ணியம் செய்யு கணவரும் கூடி நம் காரணத்தால்
நண்ணி கிஸ்கே வந்து தம்அடியார்கள் நடுவிருக்கப்
பண்ணி நம் சென்னியின்மேல் பத்ம பாதம் பதித்திடவே.

பொழிப்புரை: நீல விழியாள் அபிராமி தேவியின் சிவந்த திருமேனியை யடைய சிவபெருமானும் ஒன்று சேர்ந்து என் காரணமாக மாதொரு பாகராய் என்னுள் வந்து என்னைத் தன் மெய்யடியார்கள் மத்தியிலே இருக்கப்பண்ணி என் தலைமேல் தமது திருப்பாதங்களைச் சூடுவதற்கு மனமோ! நீயும் நானும் எத்தனை கோடி புண்ணியாங்களைச் செய்திருக்கின்றோம்.

41

கிடம்கொண்டு வீம்மி கிணைகொண்டு கிறுகீ கிளகி முத்து வடம்கொண்ட கொங்கை மலைகொண்டு கிறைவர் வலியிநஞ்சை நடம்கொண்ட கொள்கை நலம்பி காண்ட நாயகிநல்லரவீன் படம்கொண்ட அல்குல் பனிமாழி வேதப் பரிபுரையே.

பொழிப்புரை: விசாலித்துப் பூரித்து கிணை ஒத்து நெருங்கியுள்ள மென்மையாகிய தன மலையையும் அல்குற் தேரையும் கொண்டு கிறைவனது திருமார்பை நடனசாலையாக்கி நடமிடும் தேவி வேதங்களாகிய சிலம்பை அணிந்தவள்.

42

பரிபுரச் சீறடிப் பாசாங்குசை பஞ்சபாணியின் சொல் திரிபுரசுந்தரி சீந்துர மேனியள் தீமை நெஞ்சீல் புரிபுர வஞ்சரை அஞ்சக் குனி பொருப்புச் சைலைக்கை ஏரிபுர மேனி கிறைவர் செம்பாகத்து கிருந்தவளே.

பொழிப்புரை: வேதச் சிலம்பணிந்த திருவாழகளையும், பாச அங்குசாங்க ஞடன் பஞ்ச பாணங்களையும் கொண்ட திருக்கரங்களையும் இன் சொற் களைப் பேசுகின்ற திருவாயையும் உடைய திரிபுர சுந்தரியாகிய அபிராமி தேவி திரிபுரங்களையும் ஏரித்த சிவபெருமானது இடப்பாகத்தைத் தனதிடமாகக் கொண்டவள்.

43

தவளே திவள் எங்கள் சங்கரனார் மனை மங்கலமாம் ஒவளே ஒவர் தமக்கு அன்னையுமாயினள் வூகையினால் கிவளே கடவுளர் யாவர்க்கும் மேலை கிறைவியுமாம் துவளேன் கினி ஒருதெய்வும் உண்டாக மெய்த்தொண்டு செய்தே.

பொழிப்புரை: தவச் செல்வியான அபிராமி தேவி சிவபெருமானின் மனைவியாம். அவளே ஒரு அவசரத்தில் அவர்க்குத் தாயுமாகிறாள். எல்லாக் கடவுளர்க்கும் மேலான இறைவியாகியும் விளங்குகிறாள். அதனால், இனிமேல் இவருக்கு மேலாக முதற்தெய்வும் ஒன்று உண்டு என எண்ணித் தொண்டுகள் செய்து வருந்தேன்.

44

தொண்டு செய்யாது நின்பாதம் தொழுது குணிந்து இச்சையே
பண்டு செய்தார் உள்ளிரா கில்லோ அப்பர்சு அடியேன்
கண்டு செய்தால் அது கைதவமோ அன்றிச் செய்தவமோ
மின்டு செய்தாலும் பொறுக்கை நன்றே பின் வெறுக்கையன்றே.

பொழிப்புரை: அபிராமி தேவியே! தேவரீருக்குத் திருத்தொண்டு
செய்யாமலும் வணங்காமலும் துணிவிடன் வாழ்ந்த ஞானிகள் சிலர்
உண்டோ? இல்லையோ? உண்டென்றால் அடியேனும் அதனைப் பின்பற்றி
அவர்கள் போல் குறைகள் செய்திருந்தால் அவர்களைப் பொறுத்
தருளியதுபோலத் தேவரீர் என்னையும் பொறுத்தருள்வீராக. 45

வெறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும் தம் அடியாரை மிக்கோர்
பொறுக்கும் தகைமை புதியதன்றே புது நஞ்சை உண்டு
கறுக்கும் திருமிடற்றான் கிடப்பாகம் கலந்த பொன்னை
மறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும் யான்உன்னை வாழ்த்துவனே.

பொழிப்புரை: உன்னுடைய அடியார்கள் வெறுக்கத்தக்க செயல்களைச் செய்
தாலும் அவர்களை மன்னித்து அருளுவது தேவரீருக்குப் புதியதல்லவே.
நீலகண்டரது இடப்பாகத்தை இடமாக் கொண்ட அபிராமி தேவியே! என்
வேண்டுதலை நீ மறந்தானுங்கூட நின்னை வாழ்த்துவதில் நான்
தவறமாட்டேன். 46

வாழும்படி ஒன்று கண்டுகொண்டேன் மனத்தே ஒருவர்
வீழும்படி அன்று வீள்ளும்படி அன்று வேலை நிலம்
ஏழும் பருவரை எட்டும் எட்டாமல் கிரவுபகல்
சூழும் கடர்க்கு நடுவே கிடந்து கடர்க்கிறதே.

பொழிப்புரை: அடியேன் பேரின்பத்தில் வாழுவதற்கு உதவும்
மெய்ப்பொருளைக் கண்டுகொண்டேன். அது ஒருவர் மனத்தால்
நினைவதற்கோ வாயாற் சொல்லுதற்கோ உரியதல்ல. ஏழு
உலகங்களுக்கும் அட்ட திக்கு மலைகளுக்கும் அப்பால் சூரிய சந்திர
மண்டலங்களுக்கிடையே நின்று பிரகாசிக்கிறது அது. 47

கடரும் கலைதி குன்றும் சடைமுடிக் குன்றில் ஒன்றிப்
படரும் பரிமளப் பச்சைக் கொடியைப் பதித்து நெஞ்சில்
கிடரும் தவிர்த்து கிழைப்போது கிருப்பார் பின்னும் எதுவரோ
குடரும் கொழுவும் குருதியும் தோயும் குரம்பைப்போலே.

பொழிப்புரை: பிறைமதிச் சடையையுடைய சிவபெருமானாகிய பொன் மலைப் பற்றிப் படரும் பசுங்கொடியாகிய அபிராமி தேவியை மனம் எனும் விளை நிலத்துள் பதித்துச் சிவானந்த விளைவைப் பெற்று முக்கரண துன்பத்தையும் ஒளித்துக் கணப் பொழுதேனும் தியானத்தில் இருப்பவர் நாறும் உடலை மீண்டும் எடுப்பரோ!

48

குரம்பை அடுத்துக் குடிபுக்க யூவீ வெங்கூற்றுக்கீட்ட
வரம்பை அடுத்து மறுகும் அப்போது வளைக்கை அமைத்து
அரம்பை அடுத்த அரிவையர் குழவந்து ஞஞ்சல் என்பாய்
நரம்பை அடுத்த கிசவடிவாய் நின்ற நாயகீயே.

பொழிப்புரை: யாழிலை நாதரூபியாகிய அபிராமி தேவியே! உடலைக் குடிலாகக் கொண்டு ஒதுங்கியிருந்த என் உயிர் காலன் கைப்படும் மரணத் தறுவாயில் தெய்வ மகளிர் கூழ எழுந்தருளி நினது திருக்கரத்தால் அஞ்சல் என அபயமளித்து திருவருள் பாலிப்பீராக.

49

நாயகி நான்முகி நாராயணி கைநலனி பஞ்ச
சாயகி சாம்பவி சாங்கரி சாமலை சாதிநஞ்சு
வாயகி மாலினி வராகி சூலினி மாதங்கி என்று
யூ கியாதி உடையாள் சரணம் அரண் நமக்கே.

பொழிப்புரை: பிரம நாயகியும் நாராயணனின் நாயகியும் மலர்க் கணனைகளைத் திருக்கரத்தில் தரித்தவரும், சிவனின் சக்தியும் உருத்திராணியும், சாமளாதேவியும், சர்ப்ப மாலையை அணிந்தவரும், வராகியும், சூல பாணியும், மாதங்கியுமாகிய மந்திர நாமங்களையுடைய அபிராமி தேவியைச் சரணடைதலே நமக்குப் பாதுகாப்பாம்.

50

அரணம் பொருள் என்று அருள் ஒன்றிலாத அகரர் தங்கண் முரண் அன்று அறிய முனிந்த பெம்மானும் முகுந்தவுமே சரணம் சரணம் என நின்ற நாயகி தன்னடியார் மரணம் பிறவி கிரண்டும் எத்தார் இந்த வையகத்தே.

பொழிப்புரை: முப்புரச் செல்வங்களையே உறுதிப் பொருள் என எண்ணி கொலை யாதி கொடுமை செய்த முப்புரத்தவர்களையும் அடக்கிய சிவபெருமானும், முகுந்தவுமே சரணம் சரணம் என்று போற்றுகின்ற தலைவியே! உன்னை வழிபடுபவர்க்கு மரணம், பிறவி ஆகிய இரண்டும் இல்லை.

51

வையம் துரகம் மதகரி யாமகுடம் சீவிகை
பெய்யும் கனகம் பெருவிலை ஆரம் பிறைமுடித்த
ஜூயன் திருமணேயாள் அடித்தாமரைக்கு அன்பு முன்பு
செய்யும் தவழுடையர்க்கு உளவாகிய சீன்னங்களே.

பொழிப்புரை: சிவபெருமானது திருத்தேவியாகிய அபிராமி தேவியை மற்
பிறப்பில் அன்பு செய்தவர்களுக்கு இப்பிறப்பில் தேர், குதிரை, யானை பொன்
மகுடம் மாணிக்க ஆபரணங்கள் ஆகிய எல்லாம் தாமே கிடைக்கும். 52

சீன்னஞ் சீறிய மருங்கினில் சாத்திய செய்யபட்டும்
பென்னாம் பெரிய முலையும் முத்தாரமும் பிச்சீமொய்த்த
கன்னாஸ் கரிய குழலும் கன்முன்றும் கருத்தில் வைத்துத்
தன்னந் தனி கிருப்பார்க்கு கிடுபோலும் தவமில்லையே.

பொழிப்புரை: அபிராமி தேவியின் திருமேனியில் அமைந்துள்ள திரு
அங்கங்களை மனதில் பதிய வைத்து, சும்மா இருப்பவர்க்கு இதுபோன்ற
தவம் வேறு ஒன்றுமில்லை. 53

இல்லாமை சொல்லி ஒருவர்தம்பால் சென்று கிழிவுபட்டு
நில்லாமை நெஞ்நில் நினைகுவிரேல் நீத்தம் நீடு தவம்
கல்லாமை கற்ற கயவர்தம்பால் ஒரு காலத்திலும்
செல்லாமை வைத்த திரிபுர பாதங்கள் சேர்மின்களே.

பொழிப்புரை: வறுமையைச் சொல்லி இழிவுபட்டு நில்லாமல் இருக்க
நினைவீரானால் தவம் கல்வி இல்லா உலோபிகளிடத்துத் தமியேன் ஒரு
காலமும் செல்லாமல் தடுத்தாண்ட திரிபுர சுந்தரியாகிய அபிராமி தேவியின்
திருவடிகளை நீங்கள் புகலடையாங்கள். 54

மின் ஆயிரம் ஒரு மெய்வடிவாகி விளங்குகின்றது
அன்னாள் அகம் மகிழ் ஆனந்தவல்லி ஒருமறைக்கு
முன்னாய் நடு எங்குமாய் முடிவாய முதல்விதன்னை
உன்னாது ஒளிவினும் உன்னினும் வேண்டுவது ஒன்றில்லையே.

பொழிப்புரை: பேரராளியே ஒரு வடிவமாகிப் பிரகாசிப்பவரும், சிவனும்,
அடியவர்களும் மகிழும் பேரானந்த வல்லியும், வேதங்களின் முதல் நடு
இறுதியமாய், விளங்கும் முதல்வியாகிய அபிராமி தேவியைத்
தியாளிக்காது விட்டானும் நாம் விரும்புவது ஒன்றும் ஆவதற்கில்லை.
தியாளிந்தானும் வேண்டத்தக்கது மோட்சமின்றி ஒன்றில்லை. 55

ஓன்றாய் அரும்பிப் பலவாய் வீரந்து கிவ்வலிகூங்குமாய்
நின்றாள் அனைத்தையும் நீங்கீ நீற்பாள் என்தன் நெஞ்சீனுள்ளே
பொன்றாது நின்று புரிகின்றவா கிப்பொருள் அறிவார்
அன்று மூலிலையில் சூயிஸ்கின்ற பெம்மானும் என்ஜயனுமே.

பொழிப்புரை: ஒன்றாய்ப் பலவாய் விரிந்து எல்லாவற்றிலும் வியாபித்தும்
தனித்தும் நிற்பவராகிய அபிராமி தேவி என் நெஞ்சீனுள் நின்று திருவருள்
செய்கின்றது என்ன அதிசயம்? இதனை விஷணுவும், சிவபெருமானுமே
அறிய வல்லவர். 56

ஜயன் அளந்தபடி கிருநாழிலிகாண்டு அண்டமெல்லாம்
உய்ய அறம்செயும் உன்னையும் போற்றி ஒருவர் தம்பால்
செய்ய பசுந்தமிற்ப் பாமாலையும் கொண்டு சென்று பொய்யும்
மெய்யும் கியம்ப வைத்தாய் கிதுவோ உந்தன் மெய்யருளே.

பொழிப்புரை: சிவபெருமான் அளந்தபடி அறம் வளர்த்த நாயகியாகிய
உன்னையும் வணங்கி, அத்துடன் செல்வர்பால் செந்தமிழ்ப்பாமாலை
புனைந்து சென்று பொய்யும் மெய்யும் பேசவும் வைத்தாய். அபிராமி
தேவியே! இதுதானா உனது உண்மைத் திருவருள்? 57

அருணாம் புயத்தும் என்சித்த அம்புயத்தும் அமர்ந்திருக்கும்
தருணாம் புயமுலைத் தையல் நல்லாள் தகைசேர் நயனக்
கருணாம் புயமும் வதன அம்புயமும் கர அம்புயமும்
சரணாம் புயமும் அல்லால் கண்டிலேன் ஒரு தஞ்சமுமே.

பொழிப்புரை: செந்தாமரையிலும் என இருதயத் தாமரையிலும் ஒரு நிகரா
எழுந்தருளும் அபிராமி தேவியினது திருவிழிகளும் திருமுக மலரும்
திருக்கர மலரும் திருவடித் தாமரை மலர்களுமே அல்லாது வேறு
உயிர்த்துணை அறியேன். 58

தஞ்சம் பிறிதில்லை ஈதல்லது என்றுன் தவவிந்றிக்கே
நெஞ்சம் பயில நீனைக்கின்றிலேன் ஒற்றை நீள்சீலையும்
அஞ்சம்பு கிக்கு அலூராக நின்றாய் அறியாரெனினும்
பஞ்சஞ்ச மெல்லிடியார் அடியார் பெற்ற பாலரையே.

பொழிப்புரை: கரும்புவில்லையும் புஷ்பபாணங்களையும் திருக்கரத்தில்
தாங்கிய முத்தொழில் தேவியே! நின்னைத் தஞ்சம்மடையும்
தவவெந்றியேயன்றி வேறு ஆதரவ இல்லை என்பதைப் பாவியேன்
அறிந்துகொண்டும் அத்தவ நெறியில் நெஞ்சமுந்த நின்ற வணங்க
என்னுகின்றிலேன். பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவையர் பேதையர் ஆனானும்
தாம் பெற்ற பிள்ளைகளின் குற்றங்களை மன்னிப்பார் அன்றோ? 59

பாலினும் சொல்லினீயாய் பனிஸாமலர்ப் பாதும் வைக்க
மாலினும் தேவர் வணங்க நின்றோன் கொன்றை வார்சடையின்
மேலினும் கீழ்ந்திரு வேதங்கள் பாடும் மெய்ப்பிடம் ஒரு
நாலினும் சாலநன்றோ அடியேன் முடை நாய்த் தலையே.

பொழிப்புரை: பாலினும் இனிய சொற்களைச் சொல்லும் தேவியே! திருமாலாதி தேவர்கள் வணங்கும் சிவபெருமானின் திருமுடிமேலிடத்தும் எட்டாததனால் அவருடைய பாதங்களின் கீழ்ப் பாதுகையாகவும் நின்று துதிக்கும் வேதங்களிலுள்ள பிரணவ பீடங்கள் நான்கிலும் பார்க்க, சிறந்த நின் திருவாடகளை கூடுவதற்கு என் இழிந்த தலை உசிதமாமோ. 60

நாயேனையும் கீங்கு ஒருபாருளாக நயந்து வந்து
நீயே நினைவின்றி ஒண்டுகொண்டாய் நின்னை உள்ளவன்னைம்
பேயேன் அறியும் அறிவு தந்தாய் என்ன பேறுபெற்றேன்
தாயே மலைமகளே செங்கண்மால் திருத் தங்கைச்சியே.

பொழிப்புரை: தாயே! மலைமகளே! திருமாலின் தங்கைச்சியே! நாயிற் கடையேனையும் ஒருபாருட்படுத்தி ஆட்கொண்டார். மேலும் வேதாக மங்களின் பிரகாரம் பேயேனும் உம்மை அறியும் பேரறிவையும் தந்தருளினீர். ஆஹா என்ன பேற்று! 61

தங்கச் சிலைகொண்டு தானவர் முப்புரம் சாய்த்து மத
வெங்கண் கரி உரி போர்த்த செஞ்சேவகன் மெய்யடையக்
கொங்கைக் குரும்பைக் குறியிட்ட நாயகி கோகநதச்
செங்கைக் கரும்பும் மலரும் எப்போதும் என் சிந்தையதே.

பொழிப்புரை: மேருவில்லால் மூப்புரங்களை அழித்து மத யானைத் தோலைப் போர்த்த சிவபெருமானின் திருமேனியில் பொருந்த மார்பகம் அழுத்திய அபிராமிதேவியின் திருக்கரங்களிலுள்ள கரும்புவில்லும் மலர் அம்பும் எப்பொழுதும் என் தியானத்தில் உள்ளனவாம். 62

தேறும்படி சில ஏதுவும் காட்டி முன்செல் கதிக்குக்
கூறும்பொருள் குன்றில் கொட்டும் தறி குறிக்கும் சமயம்
இறும் தலைவி கிவளாய் கிருப்பது அறிந்திருந்தும்
வேறும் சமயம் உண்டென்று கொண்டாடிய வீணருக்கே.

பொழிப்புரை: அறுசமயத் தலைவியான பராசக்தியே அபிராமிதேவி என்பதை அறிந்தும் மறுசமயங்களை மதிக்கும் அறிவில்லாதவர்களுக்கு உண்மை எடுத்துக் காட்டுக்களைக் காட்டி அவர் நல்ல கதிபெறப் போதிக்கும் சைவத்தின் உண்மைப் பொருளானது மலைமீது அடிக்கும் குறுந்தடிபோல அவர்பால் ஏறாதுபோம்.

63

வீணை பலிகவர் தெய்வங்கள்பால் சென்று மிக்க அன்பு
புணேன் உனக்கு அன்பு புண்டுகொண்டேன் நின் புகழ்ச்சீயன்றிப்
பேணேன் ஒருபொழுதும் திருமேனிப் பிரகாசமன்றிக்
காணேன் கிருநிலமும் திசை நான்கும் ககனமுமே.

பொழிப்புரை: அபிராமிதேவியே! தேவரீர்மீது நான் பேரன்பு கொண்டதனால் சிறுதேவதைகளிடம் சென்று அன்பு மேற்கொள்ளேன். தேவரீரின் புகழையன்றி வேறொருவரின் புகழை மதியேன். பூமி, நான்கு திசை, ஆகாயம் என்பவற்றின் தேவரீரில் திருமேனி ஒளியைக் காண்பதன்றி வேறு எதனையும் காணமாட்டேன்.

64

ககனமும் வானும் புவனமும் காண வீற்காமன் அங்கத்
தகனம் முன்செய்த தவப்பெருமாற்குத் தடக்கையும் செம்
முகனும் முந்நான்கு கிருமுன்று எனத் தோன்றிய பூதறவின்
மகனும் உண்டாயதன்றோ வல்லி நீ செய்த வல்லபமே.

பொழிப்புரை: அபிராமிதேவியே! அண்டம், சுவர்க்கம், பூமி என்பவற்றில் உள்ளவர்கள் காண மன்மதனை ஏரித்த தென்முகக் கடவுளிடமிருந்து முருகப்பெருமான் திருஅவதாரம் செய்யக்கூடிய ஒரு வல்லமையை நீ கொடுத்தாய் என்றால் உன்னால் முடியாதது ஒன்றுமில்லை என்பதாம். 65

வல்லபம் ஓன்றறியேன் சீறியேன் நின்மலரடிச் செம்
பல்லவம் அல்லது பற்று ஓன்றிலேன் பகும்பிபாற் பொருப்பு
வில்லவர் தம்முடன் வீற்றிருப்பாய் வினையேன் தொடுத்த
சொல் அவமாயினும் நின் திருநாமங்கள் தோத்திரமே.

பொழிப்புரை: மேருவை வில்லாகத் தரித்த சிவபெருமானோடு வீற்றிப்பவரே! கல்வி நலம் சிறிதுமில்லாத சிறியேன் தேவரீரின் திருவடித் தளிர்களையன்றி வேறொரு பற்றுக்கோடில்லேன். என் சிறுசொல் வீணாகினும் இவ்வியல்பினேன் நின் திருவடிக்குச் சாத்தும் இவ்வந்தாதி மாலை சுவையற்றுப் பொருளுமற்றதெனினும் இம்மாலையிலுள்ள நின் நாமங்கள் தோத்திரங்களேயாம்.

66

தோத்திம் செய்கு கொழுது மின்போலும் நின்தோற்றும் ஒரு
மாத்திரைப் போசு மனத்தில் வையாதவர் வள்ளமை குலம்
கோத்திரம் கல்வி குணம் குன்றிநானும் குடிகள் தொறும்
பாத்திரம் கொண்டு பலிக்கு உழலாநிற்பர் பார் எங்குமே.

பொழிப்புரை: அபிராமிதேவியே! நின் ஒளித்திருமேனியை மனதில் ஒரு
நொடிப்பொழுதும் வையாதவர்கள் கொடை, குலம், கோத்திரம், கல்வி,
குணம் என்பன இழந்து குடில்தோறும் சென்று பாத்திரம் ஏந்திப் பிச்சை
எடுத்துப் பாரெங்கும் திரிவர்.

67

பாரும் புனலும் கனலும் வெங்காலும் படர்வீசும்பும்
ஊரும் முருகு சுவை ஓளி ஊறு ஒலி ஒன்றுபடச்
சேரும் தலைவி சீவகாமசுந்தரி சீறடிக்கே
சாரும் தவழுடையார் படையாத தனம் கில்லையே!

பொழிப்புரை: சுவை, ஓளி, ஊறு, ஒசை, நாற்றும் என்னும் ஜந்து தன்
மாத்திரைகளிலும், ஜந்து பூதங்களிலும், பூதப்பொருள்களிலும் கலந்து
நிற்கும் உலகமாதாவாகிய சிவகாமசுந்தரியின்திருவடிகளை அடைக்கலம்
புகும் மெய்யடியார்களுக்குக் கிடைக்காத செல்வம் எதுவும் இல்லை. 68

தனம்தரும் கல்விதரும் ஒருநாளும் தளர்வறியா
மனம்தரும் தெய்வவடிவும் தரும் நெஞ்சீல் வஞ்சமில்லா
கினம்தரும் நல்லன எல்லாம்தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனம்தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக்கண்களே.

பொழிப்புரை: அபிராமிதேவியின் திருக்கடைக்கண் பார்வை ஒன்றே செல்வம்,
கல்வி, தளர்விலாமனம், தெய்வவடிவ, நல்லசுற்றும், அன்றியும் மேலும்
நல்லன ஆகிய எல்லாவற்றையும் மெய்யடியார்களுக்கு நல்கும். 69

கண் களிக்கும்படி கண்டுகொண்டேன் கடம்ப அடவியில்
பண் களிக்கும் குரல் வீணையும் கையும் பயோதரமும்
மண் களிக்கும் பச்சை வண்ணமுராகி மதங்கர் குலப்
பெண்களில் தோன்றிய எம் பெருமாட்டிதன் பேரழகே.

பொழிப்புரை: வீணை தாங்கிய திருக்கரமும், திருத்தனமும், பச்சைமநிறமும்
ஆகிப் பாணர் குலப் பெண்களைப்போல வெளிவந்தருளிய மீனாக்கி
அம்மையினது பேரழகினைக் கடம்பவனத்தில் கண்டு களித்தேன். 70

இழகுக்கு ஒருவரும் ஓவ்வாத வல்லி இருமறைகள்
பழக்ச் சீவந்த பதாம்புயத்தாள் பனி மாமதியின்
குழவித் திருமுடிக் கோளை யாமளைக் கொம்பிருக்க
இழவற்று நன்ற நென்சே இரங்கேல் உனக்கு என்குறையே.

பொழிப்புரை: ஒப்பற் ற பேரமுகையுடைய அபிராமிவல்லி வேதம் துதிக்கச் சிவந்த திருப்பாதங்களையுடையவள். இளமதிச்சடையும், இளமை நலமும், பச்சை வர்ணமும் கொண்டு பொற்கொடிபோல் வருபவராகிய அபிராமி தேவி உனக்குத் துணையாய் இருக்க மனமே! உனக்கு என்ன குறை? நீ கவலையை ஓழிப்பாயக. 71

என்குறைதீர நின்று ஏத்துகின்றேன் இனி யான் பிறக்கின்
நின்குறையே அன்றி யார்குறை காண் கிரு நீள் விகம்பின்
மின்குறை காட்டி மெலிகின்ற நேரடை மெல்லியலாய்
தன்குறைதீர எம்கோன் சடைமேல் வைத்த தாமரையே.

பொழிப்புரை: மின்னிலின் குறையைக் காட்டும் மெலிந்த இடையும் மெல்லியல்புமுடைய அபிராமிதேவியே! அழுதகடேசரர் தன் குறை தீர்த் தன் திருச்சடையில் சூடிக்கொண்ட தாமரையே! என் குற்றம் தீர நின் திரு முன்னிலையில் உன்னைத் தரிசித்து வணங்குகிறேன். இனி எனக்குப் பரமுத்தி தந்தருளாதிருப்பது நின் குறையேயன்றி வேறில்லை. 72

தாமம் கடம்பு படை புஞ்சபாணம் தநுக்கரும்பு
யாமம் வயிரவர் ஏத்தும் பொழுது எம்கிகன்று வைத்த
சேமம் திருவடி செங்கைகள் நான்கு ஒளி செம்மை அம்மை
நாமம் திரிபுரை ஓன்றோடு கிரண்டு நயனங்களோ.

பொழிப்புரை: முக்கண்ணும், நான்கு திருக்கரங்களும், செந்நிறமும், கடப்பமாலையும், புஞ்ச பாணங்களும் உடையவள் அபிராமி தேவி. இத்தேவியை வரைவர் வழிபடும் காலம் அர்த்தயாமம் ஆகும். இவர் தம் திருவடியை நமக்குச் சேமநிதியாகத் தந்திருக்கிறார். 73

நயனங்கள் முன்றுடை நாதனும் வேதமும் நாரணனும்
இயனும் பரவும் அபிராமிவல்லி டடி கிணையைப்
பயனின்று கொண்டவர் பாவையர் மூடவும் பாடவும் பொற்
சயனம் பொருந்து தபனியக் காவினில் தங்குவரே.

பொழிப்புரை: சிவன், திருமால், பிரமன், வேதங்கள் துதிக்கின்ற தேவரீரின் திருவடிகள் மறுபிறப்பில் இன்பத்தைத் தரும் என்று எண்ணுகின்ற அடியவர்கள் கற்பகதருவிள்கீழ் பொற்சயனத்தில் தேவமாதர் ஆடிப்பாட மறுமையில் இந்திராதி தேவராய் வாழ்வார்.

74

தங்கு உவர் கற்பகத் தாருவின் நீழலில் தாயர் கின்றி
மங்குவர் மண்ணில் வழுவாப் பிறவியை மால்வரையும்
பொங்கு உவர் வழியும் ஈரேழ் புவனமும் புத்த உந்திக்
கொங்கு திவர் பூங்குழலாள் திருமேனி குற்தவரே.

பொழிப்புரை: கற்பகதருவின் நிழிலில் வீற்றிருந்து இன்புறம் தேவர்களுள்ளே மலைகளையும், கடல்களையும், பதினான்கு உலகங்களையும் பெற்ற திரு உதரத்தையும் நறுமணம் வீசும் கூந்தலையுமுடைய அபிராமிதேவியை மோட்சம் கருதிக் தியானிப்பவர்கள் கருவழி அறுத்துத் தேவியின் திருவடிகளை அடைவர்.

75

குறித்தேன் மனத்தில் நீன்கோலமில்லாம் நின் குறிப்பறிந்து
மறித்தேன் மறல் வருகின்ற நேரவழி வண்டு கண்டி
வெறித்தேன் அவிழ் கொன்றை வேணிப் பிரான் ஒரு கூற்றை மெய்யில்
பறித்தே குடிபுகுதும் பஞ்சபாண பயிரவியே.

பொழிப்புரை: தேன் ஒழுகும் கொன்றை மாலையைச் சூடிய
சிவபெருமானுடைய இடப்பாகத்தைக் கவர்ந்து குடிபுகுந்த வயிரவிதேவியே!
நின் திருக்கோலம் முழுவதையும் உள்ளத்தில் அமைத்து வழிபட்டேன்.
அதனால் தேவரீரின் உடம்பாட்டுத் திருவளத்தை அறிந்து என் மரண
வழியையும் நேர் நின்று தடுத்துவிட்டேன்.

76

பயிரவி பஞ்சமி பாசாங்குசை பஞ்சபாணி வஞ்சர்
உயிரவி உண்ணும் உயர்சண்டி காளி ஒளிரும் கலா
வயிரவி மண்டலி மாலினி சூலி வராகி என்றே
செய்ரவி நான்மறைசேர் திருநாமங்கள் செப்புவரே.

பொழிப்புரை: பைரவி, பஞ்சமி, பாசாங்குசை, பஞ்சபாணி, சண்டி, காளி,
கலாவயிரவி, மண்டலி, மாலினி, சூலி, வராகி என்றே வேதங்கள் சொல்லும்
தியான மந்திரங்களை மெய்யன்பர்கள் உச்சரித்துத் துதிப்பர்.

77

செப்பும் கனக கலசமும் போலும் திருமுலைமேல்
அப்பும் களப அபிராமவல்லி அணிதரளக்
கொப்பும் வயிரக் குழையும் விழியின் கொழுங்கடையும்
துப்பும் நீலவும் எழுதிவைத்தேன் என் குணைவிழிக்கே.

பொழிப்புரை: திரண்ட அழகிய மார்பகத்தில் பரிமளக் கலவை அப்பிய அபிராமிதேவிக்கு தெய்வத் தோழியர் அணிவித்து அழகுபடுத்திய கொப்புவாளி, வயிரத்தோடு என்ற ஆபரணங்களையும், கண்களின் திருக்கட்டயையும், திருவாயையும், புன்னகையையும் என் இரு விழிகளிலும் அமுத்தித் தியானத்தில் வைத்துக்கொண்டேன். 78

வீழிக்கே அருளுண்டு அபிராமவல்லிக்கு வேதம் சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்கள்டு எமக்கு ஓவ் வழிடக்கப்
பழிக்கே சூழன்று வெம் பாவங்களே செய்து பாழ்நரகக்
குழிக்கே அழுந்தும் கயவர்தம்மோடு என்ன கூட்டு இனியே.

பொழிப்புரை: அபிராமிதேவியின் திருவிழிகளில் திருவருள் இருக்கிறது. வேதவழியில் வழிபட எமக்கு மனம் இருக்கிறது. அங்ஙனமாய் பழி பாவங்களில் மனம் சூழன்று அவற்றையே விபாது செய்து நரகத்தில் விழுந்து அழுந்துகின்ற கீழ் மக்களோடு எமக்கு இனி என்ன கூட்டறேவு. 79

கூட்டியவா என்னைத் தன் ஓடியாரில் கொடியவினை
இட்டியவா என்கண் இடியவா தன்னை உள்ளவண்ணம்
காட்டியவா கண்ட கண்ணும் மனமும் களிக்கின்றவா
ழூட்டியவா நடம் ஞூடகத் தாமரை ஞூரணங்கே.

பொழிப்புரை: தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற அபிராமிதேவி அடியேனைத் தன்னடியாருடன் சேர்த்ததும், எனது இருவினைகளை நீங்கியதும், என்னை ஆட்கொண்டதும், தன் உண்மை வடிவைக் காட்டியதும், கண்டகண்களும் தியானித்த மனமும் மகிழ் வைத்ததும், ஆனந்த நாடகமாட வைத்ததும் மிகவும் வியக்கத்தக்கது. 80

அணங்கே அணங்குகள் நின் பரிவாரங்கள் வூகையினால்
வணங்கேன் ஒருவரை வாழ்த்துகிலேன் நெஞ்சீல் வஞ்சகரோடு
இணங்கேன் எனது உனது என்றிருப்பார் சீலர் யாவரொடும்
பிணங்கேன் அறிவு ஒன்றிலேன் என்கண் நீவைத்த பேரளியே.

பொழிப்புரை: அபிராமிதேவியே! நின் பரிவாரங்களுமே தெய்வங்களா யிருக்கையில் நானும் உன்னையேயன்றி மற்றொருவரை வாழ்த்தவோ வணங்கவோ மாட்டேன். வஞ்சகரோடு ஒருபோதும் இணங்கேன். தேவரீரை 'என் பொருள் யாவும் உன் பொருள்' என்ற அர்ப்பண புத்தியுள்ள பக்தரோடு பிணங்கமாட்டேன். அறிவிலேனவினும் என்னிடம் நீ வைத்த தண்ணளி எம்மாத்திரம்!

அளியூர் கமலத்தில் மூரணங்கே அகிளாண்டமும் நின்
ஒளியாக நின்ற ஒளித்திருமேனியை உள்ளும்தொறும்
கலியாக அந்தக் கரணங்கள் விம்மிக் கரைபுரண்டு
வெளியாய்விடின் எங்குனே மறப்பேன் நின்விரகினையே.

பொழிப்புரை: கமலத்திருவே! எல்லா உகைமும் தேவரீரின் ஒளிக்குள்
அடங்கி நிலைபெறுவதாக. நின் ஒளித்திருமேனியைத் தியானிக்குந்தோறும்
என் அந்தக்கரணங்கள் ஆனந்தவெள்ளத்தில் அழுந்தி ஞானவெளி திறந்து
விடுகிறதெனில் தேவரீரின் திருவருள் ஆற்றலை நான் எவ்வாறு மறந்து
வாழ்வேன். 82

வீரவும் புதுமலர்கிட்டு நின் பாத விரைக்கமலம்
கிரவும் பகலும் கிறைஞ்சவல்லார் கிமையோர் எவரும்
பரவும் உதமும் அயிராவதமும் பகீரதியும்
உரவும் குலிசமும் கற்பகக் காவும் உடையவரே.

பொழிப்புரை: அபிராமிதேவியே! தேவரீரின் திருவடிகளுக்குப் புதுமலர்
களால் அர்ச்சனை செய்து வணங்கும் அடியவர்கள் தேவர்ப்பத்தையும்,
அயிராவதத்தையும், பகீரதியையும், வச்சிராயுதத்தையும், கற்பகச்
சோலையையும் உடைய இந்திரர் ஆவார். 83

உடையாளை ஓல்கு செம்பட்டு உடையாளை ஓளிமதீச் செஞ்
சடையாளை வஞ்சகர் நெஞ்சு லடையாளைத் தயங்கு நுண்ணுால்
கிடையாளை எங்கள் பெம்மானிடையாளை கிங்கு என்னை கினிப்
படையாளை உங்களையும் படையாவண்ணம் பார்த்திருமே.

பொழிப்புரை: என்னைப் பழைய அடியானாக உடையவரும்,
செம்பட்டுடையை உடையவரும், ஞானமதியைச் சூடியவரும்,
வஞ்சமுடையவர் நெஞ்சை அடையாதவரும், சிற்றிடையை உடையவரும்,
சிவபெருமானின் இடப்பாகத்தை உடையவரும், இனி என்னைப்
படையாதவரும் ஆகிய அபிராமிதேவியின் அடியார்களே! அவள்
உங்களையும் இனிப் படையாத வண்ணம் தியானியுங்கள். 84

பார்க்கும் தீசைதொறும் பாசனிங்குசமும் பனிச் சீறைவண்டு
யூர்க்கும் புதுமலர் ஜந்தும் கரும்பும் என் அல்லவெல்லாம்
தீர்க்கும் தீர்புரையாள் திருமேனியும் சீற்றிடையும்
வார்க் குங்கம் முலையும் முலைமேல் முத்துமாலையுமே.

பொழிப்புரை: பார்க்கும் இடமெல்லாம் என் துண்பம் நீக்கும் திரிபுரசுந்தரியினது திருமேனியும், சிற்றிடையும், குங்குமக் கோலத் திருமார்பகமும் அதன்மேல் முத்துமாலையும், பாசாங்குசமும், கரும்புவில்லும், குளிர்ச்சி பொருந்திய ஜந்து மலர்கணனகளுமே தோன்றுகின்றன.

85

மால்லையன் தேட மறைதேட வானவர்தேட நின்ற
காலையும் சூடுக்கையையும் கொண்டு கதித்த கப்பு
வேலை வெங்காலன் என்மேல் வீடும்போது வெளிநில் கண்டாய்
பாலையும் தேனையும் பாகையும் போலும் பணிமாழியே.

பொழிப்புரை: பால், தேன், பாகு போன்ற பணிகளை வருவிக்கும் மதுரமான சொற்களையுடைய அபிராமிதேவியே! கொடிய யமனானவன் தனது வேலை என்மேல் பிரயோகிக்கும்போது திருமாலும், பிரமாவும், தேவர்களும் தேட அப்பாற்பட்டு நின்ற அருமையான திருவடிகளையும், சங்கவளைத் திருக்கரங்களையும் கொண்டு என்முன் வெளிவந்து நின்றருள்வீராக.

86

மொழிக்கும் நினைவுக்கும் எட்டாத நின் திருமுர்த்தி என்தன்
விழிக்கும் வீனைக்கும் வெளிநின்றதால் விழியால் மதனை
அழிக்கும் தலைவர் அழியா விரதத்தை அண்டமெல்லாம்
பழிக்கும்படி ஒருபாகம் கொண்டு ஆளும் பராபரையே.

பொழிப்புரை: காம தகனராகிய சிவபெருமானின் யோகத்தை அழித்து இடப்பாகத்தைக் கொண்டு அன்புநிகிலைப்படுத்திய பராபரையே! பிரமாதி தேவர்களுக்கும் எட்டாத தேவரீருடைய திருமேனி தமியேனது ஊனக்கண்களுக்கும் சிறு பூசைக்கும் எளிதாக வெளிப்பட்டு நிற்கின்றவாறென்னே.

87

பரமென்று உனைளிடைந்தேன் தமியேனும் உன் பக்தருக்குள்
தரமன்று கிவன் என்று தள்ளத்தகாது தரியலர்தம்
புரம்அன்று ஏரியப் பொருப்புவில் வாங்கிய போதில் அயன்
சீரிமான்று செற்ற கையான் இடப்பாகம் சிறந்தவளே.

பொழிப்புரை: முப்புரங்களும் ஏரியமாறு மேருவை வில்லாக வளைத்தவரும், பிரமன் தலை கிள்ளிய திருக்கரத்தையுடையவருமான சிவபெருமானின் இடப்பாகத்து அபிராமி அம்மையே! என் பாரம் நின் அர்ப்பணித்து நின் பாதம் சரணடைந்தேன். அவ்வாறான என்னை நின் அன்பரகள் சேர்க்கைக்குத் தகுதியிலன் என்று தள்ளிவிட்டால் அது நின் பெருமைக்குத் தகுமல்லவே.

88

சீரக்கும் கமலத் திருவே நின்சேவடி சென்னிவைக்கத்
குறக்கம் தரும் நின்துணைவரும் நீயும் துரியமற்ற
உறக்கம் தர வந்து உடம்போடு உயிர்உறவற்று அறிவு
மறக்கும் பொழுது என்முன்னே வரல் வேண்டும் வருந்தியுமே.

பொழிப்புரை: செந்திருவை (இலக்குமி) அதிட்டித்து நின்று அருளும் அபிராமிதேவியே! தேவர்ரீன் திருவடிகளை என் தலையில் வைத்துத் தீட்சை செய்யும் பக்குவம் வரும்பொருட்டு அன்பர் வீடுபேறு அருளும் நின் நாயகனும் நீரும் எனது உடல் உயிர்த் தொடர்பு அற்று அறிவு மறக்கும் மரணத்தறுவாயில் சிவத்துயிலைத் தந்து காட்சி தந்தருள்வீராக. 89

வருந்தா வகை என் மனத் தாமரையினில் வந்து புகுந்து
இருந்தாள் பழைய கிருப்பமாக இனி எனக்குப்
பொருந்தாது ஒருபொருள் கில்லை விண்மேவும் புலவருக்கு
வீருந்தாக வேலை மருந்தானதை நல்கும் மெல்லியலே.

பொழிப்புரை: திருக்கடவுரில் திருப்பாற்கடல் அழுத்ததைத் தேவர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்க உதவியாயிருந்த பெருந்தேவி, யான் இனிப் பிறப்பிறப்புச் சூழலில் வருந்தாவன்னாம் என் இதயத்தில் எழுந்தருளிவந்து அதைத் தன் பழுமனையாக்கி இருந்தாள். அதனால் இனி எனக்குக் கிடையாத பொருள் எதுவுமில்லை. 90

மெல்லிய நூண்ணிடை மின் அனையாளை வீரி சடையோன்
புல்லிய மென்முலைப் பொன் அனையாளைப் புகற்ற்து மறை
சொல்லிய வண்ணம் தொழும் அடியாரைத் தொழும் அவர்க்குப்
பல்லியம் ஷ்ரத்தெழு வெண்பகடு ஊரும் பதம் தருமே.

பொழிப்புரை: மின்னலைப்போன்ற மெல்லிய இடையையுடையவளை, சிவன் தழுவும் அழகியலாளை, வேதம் சொல்லிய வண்ணம் தொழும் அடியவரின் அடியவர்க்குமே பல வாத்தியம் ஒலிக்க அயிராவதம் ஏறும் இந்திரபதவி கிடைக்கும். 91

பதத்தே உருகி நின் பாதத்திலே மனம் பற்றி உன்தன்
இதத்தே ஒழுக அடிமைகொண்டாய் கிளி யான்ஒருவர்
மதத்தே மதியங்கேன் அவர் போனவழியும் செல்லேன்
முதற்தேவர் முவரும் யாவரும் போற்றும் முகிழ் நகையே!

பொழிப்புரை: முத்தேவரும் மற்றவரும் போற்றும் திருப்புன்னகை பூத்தவளே! என் மனம் கசிந்துருகி விரும்பி நின் அருள்வழி நிற்க அடித்தொண்டு அருளினீர். அதனால் இனிப் பிறசமயம் வேண்டேன்; பிறர்வழி நில்லேன். 92

நகையே கீ.து கிந்த ஞாலவிமல்லாம் பெற்ற நாயகிக்கு முகையே முக்கிழமுலை மானே முதுகண் முடிவில் அந்த வகையே பிறவியும் வம்பே மலைமகள் என்பது நாம் மிகையே இவள்தன் தகைமையை நாடி விரும்புவதே.

பொழிப்புரை: புவன முழுதும் பெறாது பெற்ற நாயகிக்கு முகிழித்த மார்பகம் தாமரை அம்பு என்பது நகைப்புக்கிடமாம். இதன்படி அவர் பிறவி எடுத்ததும் பொய்யே. அவரை நாம் பர்வததேவி என்று சொல்வதும் குற்றமே. இவரின் உண்மைகளைத் தெரிந்து நாம் இவரை விரும்புகிறோம் என்பது மிகையாகும்.

93

விரும்பித் தொழும் அடியார் ஸிறிந்ர் மல்கி மெய்புளகம்
அரும்பித் ததும்பிய ஆனந்தமாகி அறிவிழுந்து
சரும்பில் கழித்து மொழி தடுமோறி முன் சொன்ன எல்லாம்
தரும் பீத்தராவர் என்றால் அபிராமி சமயம் நன்றே.

பொழிப்புரை: விரும்பி வழிபடும் மெய்யடியார்கள் ஆனந்தவிழிந்ர் சொரிய, மெய் சிலிர்ப்ப ஆளந்தவெள்ளமாகியும் பசுஞானம் இழந்தும் மகிழிச்சி மிகுந்தும் வாய்குழறியும் நிற்கும் பித்தம் தலைக்கேறியவர் போல்வார் என்றால் அதற்குக் காரணமாகிய அவவபிரர்மிதேவியின் சமயம் ஒன்றே உலகில் மிகவும் சிறந்தது.

94

நன்றே வருகினும் தீதே வீளைக்கினும் நான். அறிவது
ஒன்றேயும் ஜில்லை உனக்கே பரம் எனக்கு உள்ள எல்லாம்
அன்றே உனிதென்று அளித்துவிட்டேன் அழியாத குணக்
குன்றே அருட்கடலே கிமவான் பெற்ற கோளமே.

பொழிப்புரை: குணமலையே! அருட்கடலே! இமவான் பெற்ற இளமைச் செல்வியே! எனது உடமை எல்லாம் அன்றே நினாதென்று அளிந்துவிட்டேன். இனி நன்மையோ தீமையோ எதுவரினும் அதுபற்றிச் சிந்திக்க மாட்டேன். என் பாரம் எல்லாம் உமக்கே புாரம்.

95

கோமளவல்லியை அல்லி அம்தாமரைக் கோயில் வைகும் யாளன வல்லியை ஏதமிலாளை எழுகரிய சாமள மேனிச் சகலகலாமயில் தன்னைத் தம்மால் ஆமளவும் தொழுவார் எழுபார்க்கும் ஒுபிபேரே.

பொழிப்புரை: மலர் மிகை எழுந்தருளும் இளமை நலம் வாய்ந்த வஸ்லிக்கொடியை, குற்றமற்றவளை, பச்சவண்ணக் கலாமயிலை, தம்பால் இயன்றவரை தொழுகின்றவர்கள் ஏழுலகங்களுக்கும் தலைவராய் வாழ்வார்கள்.

96

ஆதீத்தன் அம்புலி ஓங்கி குபேரன் அமர்தம் கோன்
போதீற் பிரமன் புராரி முராரி பொதியமுனி
காதிப் பொரும் படைக் கந்தன் கணபதி காமன் முதல்
சாதீத்த புண்ணியர் எண்ணிலீர் போற்றுவர் தையலையே.

பொழிப்புரை: கூரியன், சந்திரன், அக்கினி, குபேரன், இந்திரன், பிரமன், சீகண்ட, உருத்திரர், விஷ்ணு, அகத்தியர், கந்தப்பெருமான், விநாயகர், மன்மதன் முதலாகப் புண்ணியத்தைப் பெற்றவர் அளவில்லாதோர். இவர் அபிராமியை வணங்கி வழிபடுவர்.

97

தைவந்து நின் அடித்தாமரை சூடின சங்கரர்க்குக்
கைவந்த தீயும் தலைவந்த ஸ்ரூம் கரந்தது எங்கே
மெய்வந்த நெஞ்சீன் அல்லால் ஒருகாலும் வீரகர் தங்கள்
பொய்வந்த நெஞ்சீற் புக அறியா மடப் புங்குமிலே.

பொழிப்புரை: மெய்யன்பிளன்றிப் பொய்யன்பில் தலைப்படாத அபிராமி தேவியே! தேவீரின் அடிவருடிப் பின் சிரசில் சூடி ஊடல் தீர்த்த சிவபெருமானுக்கு, சூடுதற்குக் கருவியாகிய தமது திருக்கரத்தில் உள்ள அபிசார ஓமாக்கினியும், கங்காநதியும் அப்பொழுது எங்கே ஒளித்துக்கொண்டன?

98

குயிலாய் கிருக்கும் கடம்ப டெவியிடைக் கோலகியல்
மயிலாய் கிருக்கும் கிம்யாசலத்திடை வந்து உதித்த
வெயிலாய் கிருக்கும் வீசம்பில் கமலத்தின் மீது அன்னமாம்
கயிலாயருக்கு அன்று கிமவான் அளித்த கனங்குழையே.

பொழிப்புரை: இமவான் சிவபெருமானுக்குத் தத்தம் செய்த அபிராமிதேவி மதுரையில் மரகதக் குயிலாயிருந்து அருளுவர். இமயமலையில் மரகத மயிலாய் இருந்தருளுவர். வானத்தில் பொன்னிறமுள்ள பாலகூரியனாய் இருந்தருளுவர். வெண்தாமரையில் வெண்ணிற அன்னமாய் விளாங்கி அருளுவர்.

99

குழையைத் தழுவிய கொன்றையந்தார் கமற் கொங்கைவல்லி
கழையைப் பொருத திருநெடும் தோனும் கருப்பு வீல்லும்
விழையைப் பொருத்திற்க வேரி அம்பாணமும் வெண்ணைகையும்
உழையைப் பொருத கண்ணும் நெஞ்சில் எப்போதும் உதிக்கின்றவே.

பொழிப்புரை: கொன்றைமாலை அணிந்த தனங்களையுடைய
அபிராமிதேவியினது மூங்கிலை வென்ற திருத்தோள்களும், கரும்பு
வில்லும், காமம் பெருக்கும் புஷ்பபாணங்களும், வெண்புன்னைகையும்,
மானின் நேர்விழியும் எனது மனதில் எப்பொழுதும் உதயம் செய்து
கொண்டிருக்கின்றன.

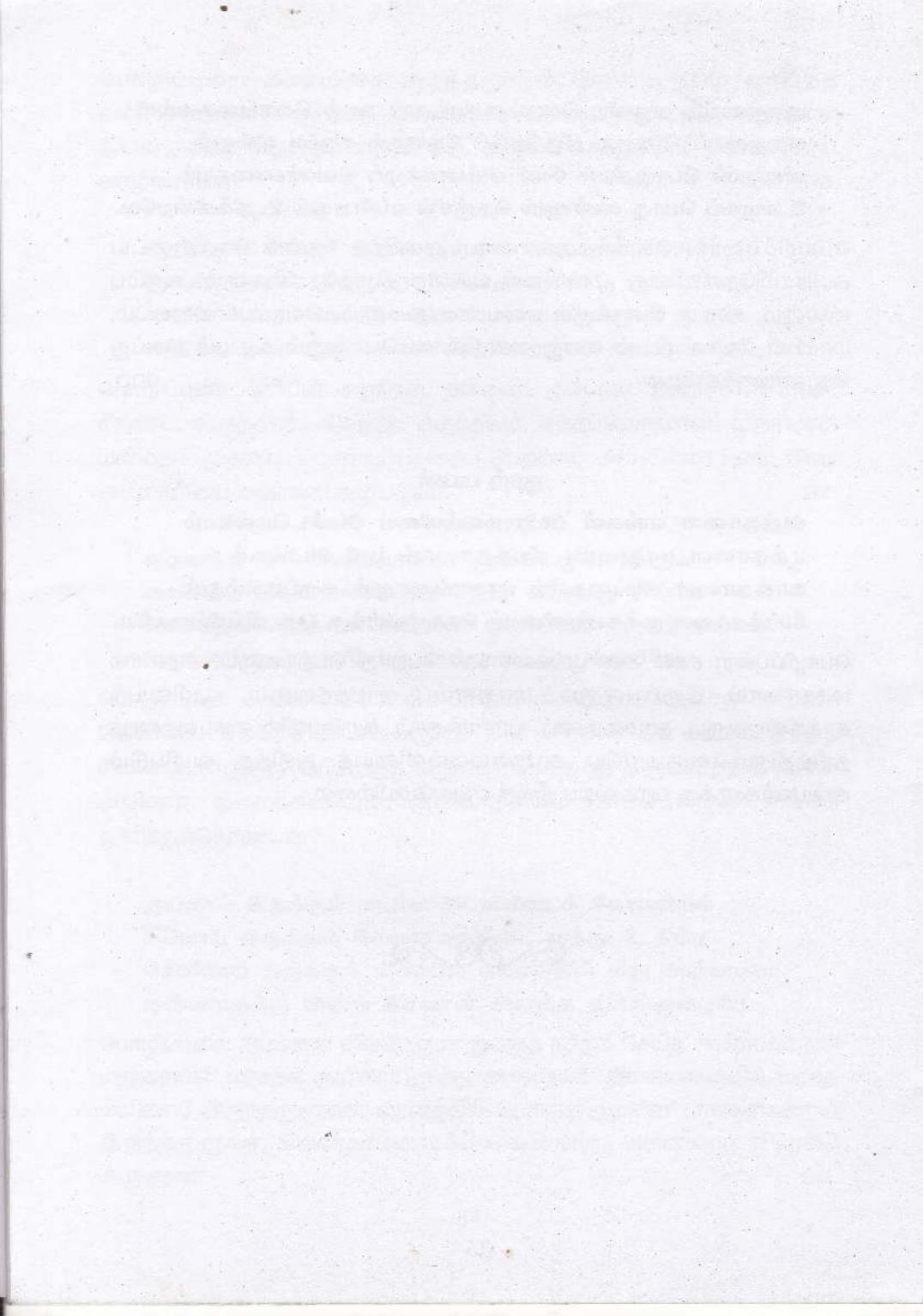
100

நூற் பயன்

மூத்தாளை எங்கள் அபிராமவல்லியை அண்டவிமல்லாம்
மூத்தாளை மாதுளம்பு நிறத்தாளைப் புவி அடங்கக்
காத்தாளை அங்கையில் பாசாங்குசமும் கருப்புவில்லும்
சேர்த்தாளை முக்கள்ளையைத் தொழுவார்க்கு ஒரு தீங்கில்லையே.

பொழிப்புரை: சகல அண்டங்களையும் பெறாது பெற்றவரும், அதனால்
மாதாவாய் இருப்பவரும், மாதுளம்பு நிறத்தவரும், பூமியைக்
காக்கின்றவரும், தாமரைமலர், பாசாங்குசம், கரும்புவில் என்பவற்றைத்
தரித்திருப்பவருமாகிய அபிராமவல்லியைத் துதித்து வழிபடும்
அடியவர்களுக்கு வரக்கூடிய தீங்கு எதுவுமேயில்லை.

திரும்பகன் அமுதத்தாம